

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 8.

Utgitt 23 februar.

1921

LOV

inneholdende forandringer i skattelov for landet av 18 august 1911.

22 febr.

Nr. 1.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 februar 1921 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skatteloven for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 16. Mann og hustru lignes underrett for bygges samlede formue og inntekt, uansett om hustruen har særeiemidler og derav flytende inntekt og uansett om nogen del av hustruens inntekt er erhvervet forut for ekteskapet. Når det av innsendt selvangivelse fremgår, at hustru har særeiemidler eller utbytte av selvstendig virksomhet (jfr. lov om formuesforholdet mellem ektefeller av 29 juni 1888 § 31), blir uten begjæring den underrett beregnede skatt å fordele mellem hende og mannen forholdsmessig efter enhvers formue og inntekt. Når ektefeller er separert eller til stadighet lever adskilt fra hinannen, lignes de særskilt.

Formue og inntekt, som tilhører hjemmeværende barn (adoptivbarn og pleiebarn) under 15 år, lignes underrett med familieoverhodets (farens eller i tilfelle morens) formue og inntekt. Dog lignes barnet særskilt, når det av sin inntekt helt forsørger sig selv og inntekten ikke erhverves i hjemmet eller skyldes familieoverhodets bedrift.

§ 19, sjettede ledd. De i postene 2 og 3 omhandlede verdier samt delingen mellem de forskjellige distrikter fastsettes av riksskattestyret efter opgave fra hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet. Før avgjørelse treffes av riksskatte-

22 febr. styret, skal hovedstyret ha gitt alle vedkommende eiere og lig-
 Nr. 1. ningsnevnd adgang til å uttale sig angående dens opgaver.

§ 20, annet ledd. Handelsselskaper og andre nærings-
 drivende selskaper — herunder konsortier — med personlig
 solidarisk ansvar l'gnes ikke som selskaper, hvorimot med-
 lemmene l'gnes hver for sig for sin hele anpart i selskapets
 (konsortiets) formue og inntekt. Kommanditister og stille
 interessenter l'gnes likeledes hver for sig for sine innskudd
 og inntekter.

§ 26. Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:

- a. Kongen og den kongelige familie.
- b. Staten og de samme tilhørende eiendommer, offentlige
 innretninger og fond.
- c. Fylkes-, herreds- og bykommuner, forsåvidt angår eien-
 dommer og innretninger innen kommunens område.
- d. Norges Bank.
- e. Hypotekbanken, Arbejderbruk- og boligbanken, Den
 norske stats småbruk- og boligbank og hypotekforeninger,
 hvis planer er stadfestet av Kongen.
- f. Norges Brandkasse og gjensidige brand- og husdyrforsik-
 ringsforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen,
 samt gjensidige skibsforsikringsselskaper, som ikke teg-
 ner høiere forsikring på én kjøl enn kr. 40 000,00.
- g. Universitetet og offentlige skoler.
- h. Kirker og milde stiftelser, undtagen forsåvidt angår fast
 eiendom i fremmede kommuner.
- i. Selskaper og innretninger, som ikke har erhverv til for-
 mål, såsom videnskapsselskaper, kunstforeninger, museer,
 soldathjem på ekserserplassene, fiskerhjem og selskapelige
 klubber.
- k. Det offentlige veivesen og jernbaner, som er til alminde-
 lig avbenyttelse.
- l. Kanaler.
- m. Vannledninger med tilhørende bassenger og dammer, som
 eies av nogen kommune.
- n. Utlendinger, der opholder sig i Norge i studieøiemed.

De en kommune tilhørende kirkegårder, krematorier (med
 urnehall og urnelund), sykehus og sinnssykeasyler, som er be-
 liggende utenfor vedkommende kommunes område, kan ikke
 pålegges formues- og inntektsskatt, uten forsåvidt der til den
 pågjeldende innretning er knyttet virksomhet utover dens
 egentlige formål. I så fall beskattes formuen i og inntekten
 av denne virksomhet uten fradrag av gjeld eller gjeldsrenter.

Av skibsbrederi, som en fylkeskommune driver til lettelse
 for trafikken til og fra vedkommende fylke eller mellom de

forskjellige steder innen fylket, svares ikke skatt, medmindre 22 febr.
fylket oppebærer direkte utbytte av virksomheten. Nr. 1.

§ 27. Bestemmelsene i foregående paragraf skal ikke være til hinder for, at skatt kan ilignes:

a. Statens og Oplysningsvesenets Fonds skoger, som er stillet under forstvesenets bestyrelse, herunder også skoger i statens almenninger.

b. Staten tilhørende vannfall, fabrikker og andre anlegg, der drives som erhverv, utover hvad der tjener almennyttige formål.

c. De en kommune tilhørende skoger, forsåvidt statsskatt angår.

Familiestiftelser og andre formuermasser, hvit avkastning fortrinnsvis tilfaller medlemmer av en bestemt slekt, kan ilignes formuesskatt.

Formue i og inntekter av aksjer i Norges Bank, i jernbaner, samt i selskaper, der inngår under foregående paragrafs bokstav i, beskattes hos vedkommende aksjeeiere.

§ 31. Fullmektig for utlending eller utenlandsk selskap eller innretning, der i nogen kommune her i riket driver nogen virksomhet, som er gjenstand for beskatning, er personlig ansvarlig for de ilgnede skatter.

Ved ligning av medlemmer av de i § 20, annet ledd, omhandlede selskaper er selskapet ansvarlig for skatten, hvis denne ikke kan erholdes hos medlemmene. Lignes et medlem av formue og inntekt både i og utenfor selskapet, omfatter dette ansvar alene en så stor del av medlemmets formues- og inntektsskatt, som efter en forholdsmessig fordeling faller på formuen og inntekten i selskapet.

Hvor herredsstyret derom har fattet beslutning, kan skatt ilignet hjemmeværende barn (adoptivbarn, pleiebarn), der arbeider i foreldrenes bedrift, opkreves hos vedkommende foreldre. Likelødes kan, efter herredsstyrets beslutning, skatt, ilignet faste tjenere, opkreves hos den husbond, hos hvem vedkommende er i tjeneste ved skattens forfallstid. Dog står adgangen til sådan opkreving alene åpen, når foreldrene eller husbonden har mottatt skattseddel for den skattepliktige fjorten dager, innen skatten er forfallen. Under lignende betingelser som for tjenere kan — når herredsstyret så beslutter — skatt, der er ilignet lønsmottagere ved offentlige vei- og jernbaneanlegg, vannutbygnings- og reguleringsanlegg, stenbrudd, bergverk og fabrikk og andre industrielle anlegg, opkreves hos arbeidsgiveren eller anleggets bestyrer. Skatten skal i det i forrige punktum omhandlede tilfelle avholdes i den skattepliktiges ukes- eller månedslønn i avdrag, hvis størrelse bestemmes av herredsstyret, og som ikke må overstige

22 febr. 20 pct. av den samlede ukes- eller månedslønn, beregnet uten Nr. 1. hensyn til erholdt forskudd.

Når skatt betales av nogen, der efter nærværende paragraf er ansvarlig for samme, kan denne forlange sitt utlegg dekket av den skattepliktige og i tilfelle tilbakeholde eller avkorte dette i hvilket som helst beløp, som han er den skattepliktige skyldig.

§ 32. Skifteforvaltere er ansvarlig for, at det fornødne beløp avholdes av boets midler til dekkelse av skatt, der, efterat boet er tatt under skiftebehandling, ilignes eller må forutsettes å ville bli ilignet boet, konkursskyldneren, forsåvidt boet er ansvarlig for hans skatt, eller arvelateren. Opgjøres boet av testamentsfullbyrder, påhviler der denne tilsvarende ansvar.

Lignende ansvar påhviler hvert enkelt medlem av bestyrelser av selskaper og andre skattepliktige innretninger, når disse oppløses og deres midler fordeles mellem parthaverne.

Hvis et selskaps eiendeler, næring eller virksomhet selges gjennom overdragelse av aksjene (partene) og salgsgevinsten skal skattlegges efter § 54, annet ledd, påhviler lignende ansvar for skatten hver enkelt av de interessenter, som har forestått salget av aksjene. Er der ingen, som således på egne eller andres vegne har forestått salget, påhviler ansvaret hver enkelt av aksjonærene (parthaverne).

Er midlene utloddet eller fordelt, uten at det fornødne beløp er avholdt til dekkelse av skatten, kan denne, om den ellers vilde være uerholdelig, innfordres hos konkursskreditorene, arvingene eller parthaverne, der dog kun er ansvarlige hver for sin andel av samme.

Selvskiftende arvinger er solidarisk ansvarlige for skattens erleggelse; dog er ingen av dem forpliktet til å erlegge mer, enn han har mottatt i arv.

Proklama, der utstedes i boer, er uten innflydelse på skattekrav efter nærværende lov.

§ 33, siste ledd. Har vedkommende skifteforvalter (testamentsfullbyrder eller selvskiftende arvinger) eller bestyrelse ikke fått meddelelse om skattens størrelse innen 3 måneder, efterat begjæringen om skattlegging er innkommet til ligningsmyndigheten, kan intet krav på skatt siden fremsettes mot boet eller vedkommende selskap, forening eller partraderi.

§ 36, femte ledd. Når stat, kommuner, kirker og milde stiftelser blir å iligne skatt, kan de som gjeld kreve fradrett et beløp motsvarende halvdelen av den i distriktet skattepliktige bruttoformue (jfr. dog § 26, 2net ledd).

§ 37 d. Livsforsikringspoliser blir kun å beskatte for det samlede beløp over kr. 10 000,00, som polisene utgjør for den

enkelte skattepliktige, forutsatt de er tegnet i norsk selskap 22 febr. eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som Nr 1, ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive livsforsikringsvirksomhet i Norge.

I forhold hertil ansettes polisene til en brøkdel av den samlede gjenkjøpsverdi, som bestemmes ved skjønn, forsåvidt den ikke er oplyst.

Kan forsikringen ikke kreves gjenkjøpt, blir den ikke å beskatte som formue hos den forsikrede.

§ 43. Til inntekt henregnes også gevinst, hvorved tilfellet i større eller mindre grad har vært medvirkende, såsom gevinst ved lotteri, ved landslott, ved opdagelse av ertser og mineraler, ved fund etc.

Gevinst ved avhendelse av faste eiendommer eller andre formuesgjenstander — herunder ikke innbefattet verdipapirer og heller ikke innbo eller annet løsøre, som har vært benyttet i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning — regnes som inntekt for avhenderen, når de er erhvervet av ham på annen måte enn ved arv i løpet av de siste 5 år, før avhendelsen finner sted, eller avtale derom treffes. Det samme gjelder, når de må antas erhvervet av selgeren for å avhendes med fordel, eller når de er erhvervet av ham i anledning av næring eller forretningsforetagende eller er benyttet dertil. Drift av almindelige gårdsbruk og av leiegårder, som vesentlig er bestemt til beboelse, henregnes ikke i denne henseende til næring eller forretningsforetagende.

Når de i annet ledd omhandlede formuesgjenstander er erhvervet ved gave og avhendes, før 5 år er forløpet siden gavens mottagelse, regnes den verditilvekst, som gjenstanden er undergått, siden den blev erhvervet av giveren, eller om dennes erhvervelse av formuesgjenstanden ligger lengere tilbake i tid, verditilveksten i de siste 5 år, og inntil gavemottageren avhender gjenstanden som inntekt for denne. Like hermed regnes de tilfelle, hvor gjenstanden er erhvervet av avhenderen til underpris, der skjønnes å omfatte en gave. Åsætesretten berøres ikke av denne bestemmelse. Disse regler kommer kun til anvendelse, forsåvidt gjenstandens salgssum overstiger kr. 5 000,00.

Gevinst, der erhverves ved salg av tomter i byer eller bymessig bebyggede strøk på landet eller i deres umiddelbare nærhet, såvelsom gevinst ved avhendelse av forretning eller virksomhet, av patent-, forfatter-, kunstnerrett og lignende regnes alltid som inntekt.

§ 44. Fra det antatte bruttobeløp av inntekten dras, foruten renter av skattyderens gjeld, alle utgifter, der skjon-

22 febr. nes å være pådratt til inntektens erhvervelse, sikrelse og ved-
Nr. 1. likeholdelse. Til avdrag kommer således:

- a. Driftsomkostninger, derunder innbefattet lønninger, men ikke utgifter til den skattepliktiges og families underhold og betjening eller til bolig for ham og hans husstand.
- b. Utgifter til vedlikeholdelse og forsikring av hus samt lignende utgifter til skib, fiskebåter, redskaper og andre som driftsmidler benyttede faste eller rørlige eiendeler, men ikke til innbo og lignende, som brukes i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning.
- c. Ord'nære avskrivninger for verdiforringelse ved slit og foreldelse av skib, båtnøst, anlegg, maskiner, for driften av gårdsbruk nødvendige hus og lignende betydelige driftsmidler, der er bestemt til varig bruk, dog kun i den utstrekning, hvori forringelsen ikke allerede måtte være tatt i betraktning ved befølgelsen av reglene under foranstående bokstaver a og b.
- d. Tap på utestående fordringer i forretningsvirksomhet såvelsom annet tap i næring eller forretningsforetagender, dog kun i den utstrekning, hvori tapet ikke allerede måtte være tatt i betraktning under foranstående bokstaver a og b, og når det er et driftsmiddel, som er tapt, i ethvert fall ikke med større beløp, enn hvad der måtte gjenstå som dets verdi efter fradrag av foretatte avskrivninger i henhold til bokstav c.
- e. Leie-, bruks- eller forpaktningsavgift, føderåd, regelmessige understøttelser og lignende utredslser, som den skattepliktige ifølge lov er forpliktet til eller ved overenskomst har forbundet sig til å yde, og som efter nærværende lovs regler ved beskatningen regnes som inntekt for mottageren.
- f. Skatter og avgifter, der påhviler faste eiendommer eller særskilte bedrifter eller erhverv.
- g. Utgifter ved overtagelse og bestyrelse av embede eller annen tjenestestilling, såvelsom byrder, der påhviler sådan stilling, såsom bestallingsgebyr, utgifter til stedfortreder, flytnings-, kontor- og reiseutgifter eller i tilfelle underskudd på den til sådanne utgifters bestridelse tilståtte godtgjørelser.
- h. Tvungne innskudd i pensjonskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- eller alderdomsforsikring for den skattepliktige med familie.
- i. Beløp, som ved skibsrederi, fangstvirksomhet på havet eller bjergningsvirksomhet avsettes for å dekke utgifter

til klassifikasjon eller kjelfond eller assuransepremie, for- 22 febr.
såvdt det ikke overstiger et rimelig mål. Nr. 1.

Skattepliktig, som frivillig har erhvervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved inntektsansettelsen kreve fradratt de årlige livsforsikringspremier for et beløp av inntil kr. 400,00, forutsatt at politen er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i Norge. Det samme gjelder premie til frivillig sykeforsikring.

Er driftsmiddel av sådan art som omhandlet i bokstav c (herunder dog ikke almindelige forretningseiendommer bestemt for og benyttet til kontorer, butikker, bevertningssteder, losjiihus, hoteller o. l.) under ekstraordinære konjunkturførhold erhvervet til overpris, skal denne ved inntektsansettelsen fradras med passende beløp efter ligningsmyndighetenes skjønn. Ved rederinæring kan den skattepliktige forlange fradrag som i forrige punktum nevnt, uansett om det erhvervede skib ennå ikke, når ligningen foretas, er ferdigbygget eller satt i drift, dog kan sådan avskrivning av overpris på tonnasje, som er innkjøpt fra utlandet eller kontrahert ved utenlandsk verksted efter 10 april 1920 kun skje av inntekt, som vedkommende skib selv har optjent undtagen i tilfelle, hvor riksskattestyret — på grunnlag av regler fastsatt av Kongen — meddeler dispensasjon herfra.

Likeledes blir — forsåvidt kommunestyret derom har fattet bestemmelse — å fradra tap, som ved boligbygning opstår derved, at byggeomkostningene overstiger bygningens normalverdi. Dog tilstås sådant fradrag kun i den utstrekning, som av kommunestyret i vedtekt er bestemt, og kun forsåvidt vedtekten er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

Angående størrelsen av det inntektsfradrag, som blir å innrømme for verdiforringelse av driftsmidler ved slit og foreldelse, utferdiges regler av riksskattestyret i den utstrekning, som anses påkrevet til veiledning for ligningsmyndighetene.

Derhos utferdiger riksskattestyret almindelige regler, som ligningsmyndighetene vil ha å befølge, om avskrivning av overpris, særlig om hvilke driftsmidler, der skal anses for å gå inn under denne paragrafs tredje ledd, om avskrivningens størrelse i forhold til inntekten og om antallet av de år, hvorover avskrivningen blir å fordele. Ved utferdigelsen av sådanne regler har riksskattestyret å søke bistand av sakkyndige.

§ 45. Underskudd, som fremkommer i en næring eller

22 febr. virksomhet, når utbyttet beregnes efter reglene i forrige og
 Nr. 1. de efterfølgende paragrafer, såvelsom tap, der er lidt ved
 avhendelse av sådan art som omhandlet i § 43, kan fordres
 fradratt utbyttet av den skattepliktiges andre næringer eller
 inntektskilder. For kommuneskattens vedkommende gjelder
 dog dette kun, forsåvidt vedkommende er skattepliktig i samme
 distrikt.

Når nogen er skattepliktig i flere distrikter, skjer fra-
 draget av gjeldsrenter og andre ydelser, der ikke kan hen-
 føres til nogen bestemt inntektskilde, forholdsvis efter stør-
 relsen av nettoinntekten i hvert distrikt.

I tilfelle, hvor den skattepliktige tilkommer begrenset
 eller fast fradrag i formuen for gjeld (jfr. § 36, fjerde, femte
 og sjette ledd), kan han fordre fradratt renter av den gjeld,
 som kommer til fradrag ved formuesansettelsen, men ikke ren-
 ter av den øvrige gjeld.

§ 46 tilføyelse til tredje ledd. Når prosentligning be-
 nyttes, blir ved inntektens ansettelse ikke å anvende gjenn-
 snittsligning efter nærværende paragrafs første ledd.

§ 48. Som inntekt av skog regnes en viss årlig rente av
 skogens salgsverdi. Renten ansettes på grunnlag av innhen-
 tede opgaver over det gjennomsnittlige årlige utbytte av skog,
 hvor inntekten av hugst kjennes. Den må ikke utgjøre mer
 enn 7 og ikke mindre enn 2 pct.

Når skog er kjøpt til uthugst, ansettes kjøperens inntekt
 til det utbytte, som han virkelig har oppebåret i det sist for-
 løpne år. Utbyttet utfinnes ved fra tømmerets salgssum eller
 antatte salgsverdi å dra de påløpne driftsomkostninger samt
 en så stor del av den erlagte kjøpesum, som efter en forholds-
 messig fordeling kan antas å falle på det i årets løp hug-
 gede tømmer.

Er gårdens skog kun tilstrekkelig til husbehov eller hø-
 rer der til gården skog, som under almindelige forhold ikke
 kan påregnes å yde noget til salg, kommer foranstående regler
 ikke til anvendelse på sådan skog; men årsverdien av det for-
 brukte virke og inntekt ved mulig salg blir å medta ved an-
 settelsen av utbyttet av gårdsbruket (§ 46).

Inntekt av skog, som tilhører staten, Oplysningsvesenets
 fond eller kommunene skal ved beskatning — jfr. §§ 27, 36
 og 45 — beregnes efter direkte ligning av overskuddet.

§ 50, tredje ledd. Ved beskatning av skibsrederi fradras
 i utbyttet en viss årlig prosent av skibenes verdi for den for-
 ringelse, som disse undergår ved slit og foreldelse. Når ver-
 dien ved nedskriving er redusert til $\frac{1}{4}$ av verdien av skibet
 som nytt — efter fradrag av antatt overpris, hvis skibet er
 erhvervet under ekstraordinære konjunkturforhold — tilstedes

intet ytterligere fradrag av sådan forringelse. Forøvrig ut- 22 febr.
ferdiges reglene for nedskrivningen av riksskattestyret (jfr. Nr. 1.
§ 44 næstsidste ledd).

§ 51, annet og tredje ledd. Det fremkomne overskudd beskattes som inntekt, hvad enten det utdeles til aksjonærene, henlegges til reserve-, delkredere-, pensjonsfond o. lign., anvendes til bedriftens utvidelse eller forbedringer ved samme, som tilskrivning paa aksjene eller til betaling av gjeld, eller det overføres til neste års regnskap. Til fradrag kommer ikke blott egentlige lønninger, men også, hvad der utbetales som tantiémer, gratialer, pensjoner etc. Hvis der i aksjeselskap eller annet selskap utdeles lønn, honorar, tantiémer eller lignende, kan skjønsmessig ansettelse av selskapets inntekt finne sted, når der er grunn til å anta, at der tilsiktes helt eller delvis å unddra selskapets virkelige inntekt for beskatning på selskapets hånd.

Til fradrag kommer også beløp, som avsettes til pensjonsfond og understøttelsesfond, hvis statutter er stadfestet av Kongen, hvis midler ikke i noget tilfelle hefter for selskapets gjeld og hvis inntekter heller ikke for nogen del tilfaller selskapet.

(3dje og 4de ledd i lovens § 51 blir således 4de og 5te ledd).

§ 53, nytt tredje ledd. Avbrytes gjennomsnittsligning av inntekt, blir den del av inntekten, der som følge av avbrytelsen undgår beskatning, å efterligne. Sådan efterligning skjer dog kun, når et inntektsbeløp av kr. 10 000 eller derover — efterligningsbeløpene for begge år sammenlagt — ellers vilde undgå beskatning. Efterligningen blir uten begjæring av kommunestyret eller vedkommende regjeringsdepartement å foreta, såsnart ligningsnevnden (ligningsrådet) blir vitende om den omstendighet, som avbryter gjennomsnittsligningen. Forøvrig kommer bestemmelsene i denne lovs § 121 til anvendelse.

§ 54. Hvis utenfor kommunen hjemmehørende person, selskap eller innretning — uansett om vedkommende i formen optrer som leverandør, långiver, garant eller lignende — efter omstendighetene må antas å være interessert i nogen næringsdrift eller virksomhet, som beskattes i kommunen, på vesentlig samme måte som en deltager, blir der ved beskatningen å ta hensyn hertil. Ligningsnevnden (ligningsrådet) kan i sådant tilfelle ansette formue og inntekt efter eget skjønn over forretningens midler og avkastning. På samme måte forholdes, når en skattyder kjøper eller selger varer eller leier eller bortleier kraft for en pris, som på grunn av et interessefellesskap må antas å være satt anderledes, enn tilfellet vilde ha vært, om sådant interessefellesskap ikke hadde foreligget.

22 febr.

Nr. 1.

Når alle aksjer (parter) i et selskap eller en del derav selges under sådanne omstendigheter, at det er sannsynlig, at der i virkeligheten tilsiktes salg av selskapets eiendeler eller den av selskapet drevne næring eller virksomhet — helt eller for en vesentlig del — skal ligningen skje efter det sannsynlige virkelige forhold og den ved avhendelsen kunne fortjeneste, forsåvidt den efter lovens bestemmelser forøvrig skulde være skattbar, skattlegges underrett hos vedkommende selgere.

§ 56. Forpliktet til gjennom selvangivelse å gjøre rede for sine formues- og inntektsforhold er:

- a. skattepliktige selskaper, boer og andre innretninger, samt stat og kommune, hvor de er skattepliktige.
- b. Skattepliktige, hvem det ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker.
- c. medlemmer av de i § 20, annet ledd, omhandlede selskaper, når de lignes særskilt.
- d. Andre skattepliktige, som ved nogen av de 3 siste ligninger har vært ansatt i en antatt inntekt av minst kr. 1 500,00 eller har vært lignet i flere distrikter av inntekter, der sammenlagt utgjør minst dette beløp.
- e. Skattepliktige, som uten å inngå under bokstav a—d, i det sistforløpne kalenderår har hatt en nettoinntekt av minst kr. 1 500,00.

Den under bokstav d og e nevnte inntektsgrense kan efter beslutning av herredsstyret nedsettes eller forhøies til kr. 2 000,00. Når fylkesskattestyret anbefaler sådan forandring og vedkommende regjeringsdepartement deri samtykker, kan inntektsgrensen besluttet forhøiet til kr. 3 000,00.

Alle skattepliktige er berettiget til å innlevere selvangivelse.

§ 63, første ledd. Skattepliktige selskaper og personer, som ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker, er forpliktet til å tilstille vedkommende ligningsnevnd (ligningsråd) avtrykk eller gjenpart av sine årsoppgjør. Er sådant avtrykk eller gjenpart av årsoppgjør ikke tidligere avgitt for de to foregående kalenderår (regnskapsår), er disse skattepliktige på forlangende forpliktet til å tilstille ligningsnevnden (ligningsrådet) lignende avtrykk eller gjenpart for disse år. Næringsdrivende, som ikke er pålagt å føre regnskapsbøker, er forpliktet til på forlangende å tilstille ligningsnevnden (ligningsrådet) oppgjør, som under angivelse såvidt mulig av bruttoinntektens og utgiftenes hovedposter viser, hvorledes den i selvangivelsen opførte inntekt er beregnet.

§ 69, første ledd. Til behandling av selvangivelser kan i hvert skattedistrikt opprettes et ligningsråd bestående av 3 medlemmer, der velges av herredsstyret. Rådets medlemmer kan

tas i eller utenfor ligningsnevnden. Hvor fast forretningsfører 22 febr.
for ligningsvesenet er ansatt, kan denne beskikkes som det ene Nr. 1.
medlem av rådet. Rådets formann velges av herredsstyret, som
tillike velger så mange varamenn, som der er medlemmer. Ved
vedtøkt stadfestet av Kongen kan herredsstyret bestemme, at
antallet av medlemmer skal være inntil 6 foruten formannen.

§ 72. Formuesskatten til herredet må i almindelighet
ikke utgjøre mer enn kr. 3,00 og ikke mindre enn kr. 1,00 av
hvert kr. 1 000,00.

Herredsstyret har adgang til for hver full prosent, som
inntektsskatten stiger over 10, å forhøje formuesskatten med
kr. 0,20 av hvert 1 000 kroner over det foran bestemte maksi-
mum, dog således at den ikke i noget tilfelle kan utlignes med
et høiere beløp enn kr. 4,00 av hvert 1 000 kroner.

§ 74, annet ledd. Herredsstyret kan bestemme, at små for-
muer på inntil kr. 3 000,00 skal være skattefrie. Likeledes kan
innbo og annet løsøre, som ingen inntekt gir, helt eller delvis
fritas for beskatning.

§ 75. Av inntekten skal i almindelighet et visst beløp
være skattefritt.

Ansettelsen av det skattefrie beløp skal bero både på an-
tallet av de personer, skattyderen har å forsørge, og på inntek-
tens størrelse.

Til bestemmelse av det skattefrie beløp for hver enkelt
skattyder inndeles de skattepliktige i 8 klasser, hvorav

1ste klasse omfatter dem, der ikke har nogen å forsørge;

2den til 7de klasse omfatter dem, der har henholdsvis 1, 2,
3, 4, 5 og 6 personer å forsørge;

8de klasse omfatter dem, der har 7 eller flere personer
å forsørge.

Hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes
til forsørgede, bestemmes av herredsstyret. Til forsørgede blir
dog alltid å henregne den skattepliktiges arbeidsudyktige for-
eldre, barn (adoptivbarn og pleiebarn), der er under 15 år eller
ikke arbeidsdyktige, samt arbeidsudyktig ektefelle, når de vir-
kelig forsørges av den skattepliktige eller efter § 16 lignes
sammen med denne. Antallet av forsørgede den 1 januar i
det år, ligningen foretas, legges til grunn for klasseanset-
telsen.

§ 83. Selvangivelsene prøves av ligningsnevnden under
benyttelse av de til dens rådighet stående midler. Finner
nevnden ikke grunn til å betvile en selvangivelses riktighet
og fullstendighet, blir denne uten videre å ta tilfølge som
grunnlag for vedkommendes ligning. Skjønsmessige anset-
telser foretas av ligningsnevnden eller undergis særlig prø-
velse av denne, hvis de allerøde er gjort i selvangivelsen.

22 febr. Finner ligningsnevnden selvangivelsen uklar, eller antar
Nr. 1. den, at formuen eller inntekten er for lav eller ikke fullstendig opgitt, eller at fradragposter er opført med for stort beløp, har nevnden å tilstille vedkommende meddelelse herom og kan samtidig opfordre ham til å meddele skriftlig opplysning angående opgitte punkter i selvangivelsen eller til personlig å møte for et utvalg av nevndens medlemmer til berammet tid og sted. Skattepliktig, hvem underretning som nevnt er tilstillet, kan i hvert fall kreve, at der gis ham anledning til muntlig å forklare sig. Når han ved forfall, som godkjennes av nevnden, er hindret fra å møte eller fra personlig å erklære sig, kan dette på hans ansvar skje ved fullmektig, som er nøre kjent med hans forhold.

Har ligningsnevnden undlatt å gi den skattepliktige sådan meddelelse, som her omhandlet, medfører undlatelsen ikke ligningens ulovlighet; men skattyderen har i så fall rett til å forlange ligningsbehandlingen for sitt vedkommende gjenop tatt, når han henvender sig med begjæring derom til ligningsnevnden eller overligningsnevnden, før disse har tilendebragt klagebehandlingen.

Ligningsnevnden kan forlange adgang for to medlemmer av nevnden til å gjøre sig bekjent med den skattepliktiges regnskapsbøker. På nevndens vegne kan undersøkelsen foretas ved to regnskapskyndige revisorer. Disse medlemmer eller revisorer velges av nevnden, men en av dem skal kunne utpekes av den skattepliktige, om han innen otte dager etter å ha mottatt ligningsnevndens begjæring om undersøkelsen meddeler, hvem han ønsker valgt. Med den skattepliktiges samtykke kan undersøkelsen foretas av en revisor. Vedkommende medlemmer eller revisorer må ikke være personer, der står i konkurranseforhold til den skattepliktige, medmindre denne samtykker i, at sådanne opnevnes. Foretas undersøkelsen av revisorer, avgir de skriftlig innberetning om undersøkelsen.

De opnevnte medlemmer av nevnden har i en særskilt protokoll å innføre resultatet av sin undersøkelse. De meddeler nevnden de fornødne tallopgaver, men må ikke underrette nogen om, hvad de forøvrig har bragt i erfaring om den skattepliktiges forrytningsforhold.

Når nevnden har innhentet de opplysninger, den anser fornødne, fastsetter den efter beste skjønn den formue og inntekt, hvorefter vedkommende skal beskattes. Nevnden er herunder berettiget til både å forhøje opførte formues- og inntektsposter, å nedsette og utelate fradragposter og å tilføje formues- og inntektsposter, som ikke er opført, når den dertil finner tilstrekkelig grunn.

Gjøres der i selvangivelsen fordring på fradrag i inn-

tekten av tap ved salg av aksjer (parter) eller obligasjoner, 22 febr.
kan ligningsnevnden kreve lovbeftalt sluttseddel fremlagt, og Nr. 1.
hvis ikke kravet herpå etterkommes, nekte å godta fradraget.

Nedsettelse av de i en selvangivelse opførte formues- og inntektsposter eller forhøielse av fradragstpostene kan i almindelighet ikke skje. Hvis imidlertid ligningsnevnden finner avgjørende grunn til å anta, at en for høi angivelse av nogen formues- og inntektspost eller for lav angivelse av nogen fradragstpost foreligger, er den, efter såvidt mulig å ha gitt utstederen av selvangivelsen anledning til å forklare sig, berettiget til å foreta fornøden beriktigelse.

Opholder utstederen av en selvangivelse sig i utlandet, eller er hans opholdssted ubekjent, kan den av ham angitte formue og inntekt forhøies, uten at han har krav på å bli varslet av ligningsnevnden.

For alle vesentlige avvikelser fra en foreliggende selvangivelse skal grunnene anføres i ligningsnevndens forhandlingsprotokoll.

Hvor ligningsråd er opprettet, har dette i ligningsnevndens sted overensstemmende med, hvad der i nærværende paragraf er foreskrevet, å foreta prøvelsen av selvangivelsene og på grunnlag av disse å fastsette de pågjeldende skattepliktiges formue, inntekt og klasse. Ved sine skjønnsmessige ansettelse har ligningsrådet å befolge de takseringsregler, der er fastsatt av ligningsnevnden. Den fastsatte formue, inntekt og klasse meddeles ligningsnevnden, som derimot ikke må gjøres bekjent med selvangivelsenes innhold.

§ 84. Næringsopgavene gjennomgås og prøves av ligningsnevnden. Ansettelsen av den pågjeldende formue og inntekt foretas av nevnden under behørig benyttelse av opgavene og de fastsatte takseringsregler. Er der i vedkommende formular for selvangivelse inntatt de fornødne poster til opplysning om en nærings utbytte og den til samme knyttede formue (§ 57 siste ledd), foretas gjennomgåelsen og prøvelsen av disse poster av ligningsrådet i distrikter, hvor sådant råd er opprettet.

For de skattepliktige, fra hvem ingen selvangivelse eller næringsopgave er mottatt, ansetter ligningsnevnden formue og inntekt efter beste skjønn, i tilfelle efterat den har latt innhente de opplysninger, som den finner fornødne.

Det påligger ligningsnevnden å forhøie det foregående års ansettelse av de skattyderes formue og inntekt, som har undlatt å etterkomme forpliktelsen til å innlevere selvangivelse, og som inngår under de i § 56, bokstav a, b og c anførte skattydere, eller som ved foregående års kommunale ligning har vært ansatt i en inntekt av minst kr. 3 000,00. Denne

22 febr. grense kan av herredsstyret nedsettes inntil kr. 1 500,00. Forhøielsen skal minst utgjøre 10 pct. av foregående års formues- og inntektsansettelser ved den kommunale ligning. Gjentas forsømmelsen, blir ansettelsene å forhøie med minst det dobbelte av den pliktige minste forhøielse det foregående år. Når omstendighetene i særlig grad taler derfor, kan ligningsnevnden undlate å foreta sådan forhøielse. En fortegnelse over disse tilfelle ledsaget av begrunnelse for undlatelsen blir samtidig med ligningsforretningens tilendebringelse å tilstille fylkesskattestyret til avgjørelse overensstemmende med § 100.

§ 86, annet ledd. Efter skatteligningens tilendebringelse besørger ligningsnevndens formann utlagt til almindelig eftersyn på et eller flere steder en skattelite over samtlige skattepliktige. Denne liste skal inneholde de anvendte ligningsregler, reduksjonstabellen, skattøren, den ilignede skatt samt formue, inntekt og klasse, hvorefter hver enkelt skattepliktig er skattlagt til kommune og stat. Utleggelsen kunngjøres på sedvanlig måte. Samtidig med utleggelsen gis utenbysboende skattydere meddelse om den ilignede skatt samt formue, inntekt og klasse. Er staten skattlagt med hjemmel av § 27, gis vedkommende regjeringsdepartement eller den tjenestemann, som dette bestemmer, lignende meddelelse. De foran omhandlede meddelelser blir å sende i rekommandert brev.

§ 91, første ledd. Klager, som ikke helt imøtekommes av ligningsnevnden, blir tillikemed de avsagte kjennelser snarest mulig å tilstille overligningsnevnden til behandling. På samme måte forholdes med de av ligningsrådet behandlede klager, forsåvidt uttrykkelig begjæring herom er fremsatt i klagen. Er sådan begjæring ikke fremsatt, kan vedkommende innbringe den av ligningsrådet trufne avgjørelse for overligningsnevnden ved en særskilt skriftlig besværing, der må være avgitt til nevndens formann innen 4 uker fra den dag, da avslutningen av ligningsnevndens klagebehandling blev kunngjort. Innen samme frist kan klage inngis til overligningsnevnden fra nogen, der under klagebehandlingen er skattlagt eller har fått sin skatt forhøiet enten efter klage i henhold til § 88 b eller i henhold til bestemmelsene i §§ 95, 121 eller 124. Med samtykke av vedkommende fylkesskattestyre (eller fylkesmann) kan herredsstyret beslutte disse frister nedsatt fra 4 uker til 14 dager.

§ 99. Skattepliktig, der påstår for nogen del av sin formue eller inntekt samtidig å være ilignet kommuneskatt i flere skattedistrikter, kan efter forgjæves klage til nogen overligningsnevnd eller særskilt klagenevnd forlange fylkesskattestyrets avgjørelse av, hvorledes hans samlede formue og inntekt rettelig blir å ansette og fordele til beskatning mellem vedkommende skattedistrikter. Forlangendet må være innkommet

til fylkesskattestyret innen 4 uker fra den dag, da avslutningen av overligningsnevndens klagebehandling blev kunngjort eller underretning om særskilt klagenevnds avgjørelse mottatt. Nr. 1.
Ligger distriktene innen forskjellige fylker, blir spørsmålet å forelegge riksskattestyret.

Det samme gjelder, hvis lønn, honorar, tantième eller lignende i henhold til § 51, tredje ledd, er skattlagt både hos selskapet og hos den person, som har oppbåret beløpet. Samme rett tilkommer også vedkommende selskap.

Industrielle og handelsvirksomheter, hvis formue og inntekt beskattes i forskjellige distrikter, kan begjære sin selvangivelse med forslag til fordeling av beskatningen mellom de forskjellige distrikter (jfr. § 60) forelagt fylkesskattestyret, hvis ligningsnevnden (ligningsrådet) ved sin ansettelse av den skattepliktiges formue eller inntekt går ut fra en annen fordeling enn av den skattepliktige opgitte. Er de forskjellige anlegg beliggende innen forskjellige fylker, ligger avgjørelsen hos riksskattestyret.

Den samme rett som i nærværende paragraf er tillagt vedkommende skattepliktige, har også de interesserte distrikters kommunestyre (formannskaper) og ligningsmyndigheter.

Inntekt, der vindes ved hugst av tømmer i egen skog, kan ikke medtas ved den fordeling, som foretas av vedkommende ligningsinstans efter nærværende paragrafs tredje ledd, jfr. § 18, næstsidste ledd.

Fylkesskattestyret eller riksskattestyret kan i en sak, som innbringes i henhold til denne paragraf, pålegge skattyderen eller vedkommende kommune å innbetale til statskassen til dekning av dennes omkostninger et skjønnsmessig ansatt beløp, når:

1. Saken finnes innbrakt uten tilstrekkelig grunn;
2. Saken er foranlediget ved, at nogen av de pågjeldende distrikters ligningsmyndigheter ikke har tatt hensyn til en av fylkesskattestyret eller riksskattestyret tidligere avsaagt kjennelse angående samme distrikts ligning;
3. Sakens behandling er forsinket ved, at nogen av partene har vist forsømmelighet ved besvarelsen av fylkesskattestyrets eller riksskattestyrets skrivelser.

§ 100, annet, tredje og fjerde ledd. Fylkesskattestyret kan med angivelse av de regler og den målestokk, hvorefter ny skatteligning skal foregå, pålegge den for tiden fungerende ligningsnevnd å utføre samme. I sådant tilfelle tilbakesendes den nye skatteligning fylkesskattestyret til endelig avgjørelse.

Fylkesskattestyret kan, hvor det finner grunn dertil, uten tilkallelse av det i § 97, tredje ledd, omhandlede kommunevalgte medlem, innen 1 år fra mottagelsen av avskriften av ligningsforretningen (§ 86, femte ledd) forhøre formues- og inntekts-

22 febr. ansettelsen for skattyder, som ikke har inngitt pliktig selvangivelse. Den samme myndighet tilligger fylkesskattestyret overfor en skattyder, som visstnok har opfylt sin selvangivelsesplikt, men ved hvis ligning der finnes å være begått vesentlige feil, hvorved formue- eller inntekt er for lavt ansatt. For innen forhøielse finner sted, skal der gis skattyderen og ligningsnevnden (ligningsrådet) anledning til å uttale sig. Skattyderen er forpliktet til å meddele de opplysninger, som fylkesskattestyret eller dets formann måtte begjære.

Ved behandlingen av skattesaker kan fylkesskattestyret tilkalle et medlem av vedkommende ligningsnevnd, som denne selv utvelger. Den således tilkaltet tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt. Hvor der for fylkesskattestyret foreligger sådan klage som i § 98 punkt 3 omhandlet, kan dette derhos tilkalle en representant for klagerne, som disse selv utvelger.

§ 105. Til riksskattestyret kan ankes:

1. Av vedkommende regjeringsdepartement over et fylkesskattestyres forhøielse i medhold av § 100, tredje ledd, av en skattepliktigs formues- og inntektsansettelser eller et fylkesskattestyres undlatelse av å foreta sådan forhøielse samt over skatteligningen for distrikter, hvori departementet antar, at statskassens tarv ikke er tilstrekkelig varetatt, eller at en eller flere klasser eller grupper av skattydere er for høit eller for lavt beskattet.

Klagen må være inngitt til riksskattestyrets formann innen 6 uker fra den dag, da departementet mottok vedkommende fylkesskattestyres innberetning om gjennomgåelsen av den pågjeldende ligning.

2. Av vedkommende regjeringsdepartement over skatt ilignet staten av ligningsmyndighet i medhold av § 27.

Klagen må være inngitt til riksskattestyrets formann innen 3 måneder fra ligningens eller klageavgjørelsens utleggelse til eftersyn.

3. Av vedkommende kommunestyre eller av formannskapet ifølge dettes bemyndigelse over fylkesskattestyrets kjennelse, hvorved alle eller en eller flere klasser eller grupper av distriktets skattydere antas å ville bli for høit eller for lavt beskattet.

Klagen må være inngitt skriftlig til riksskattestyrets formann innen 6 uker fra den dag, da utleggelsen av forklaringen om fylkesskattestyrets kjennelse blev kunngjort.

§ 106, første ledd. Riksskattestyret foretar de undersøkelser og innhenter de erklæringer og opplysninger, som det anser fornødne. Finnes klagen begrunnet, kan det beslutte forhøielse eller nedsettelse av ansettelsen for en eller flere grupper av

skattepliktige, efter at der er gitt denne anledning til selv eller ved fullmektig å uttale sig. Riksskattestyret tilbakesender derefter saken til den for tiden fungerende ligningsnevnd til avsluttende behandling. De av styret gitte påbud og anvisninger blir herunder å befølge. 22 febr. Nr. 1.

§ 107. Er ny skatteligning foretatt efter fylkesskattestyrets eller riksskattestyrets kjennelse, har ligningsnevnden efter sammes tilendebringelse å avgi gjennom fylkesskattestyrets formann innberetning om den til vedkommende regjeringsdepartement på samme måte som i § 86 foreskrevet.

Med hensyn til utleggelse av den nye ligningsforretning gjelder samme regler som for den oprindelige ligning.

Over sådan ny ligning kan ikke inngis klage til ligningsnevnden (ligningsrådet), overligningsnevnden eller særskilt klagenevnd.

Undlater en ligningsnevnd (et ligningsråd) å efterkomme en av fylkesskattestyret eller riksskattestyret i henhold til § 100, § 105 eller § 106 avsagt kjennelse, hvorved ny ligning påbys, skal vedkommende fylkesmann efter fylkesskattestyrets eller riksskattestyrets forlangende forelegge ligningsnevndens (ligningsrådets) medlemmer en løpende mulkt til herredskassen for hvert medlem for hver uke, som forløper fra den i forelegget satte frist, inntil den påbudte ligning er utført og innberettet til fylkesskattestyret. Mulkten inndrives ved utpantning. Fylkesskattestyret eller riksskattestyret kan efter innstilling fra fylkesmannen fritta ligningsnevnden (ligningsrådet) eller enkelte medlemmer fra mulkten, når det opplyses tilstrekkelig undskyldende omstendigheter.

§ 108, første ledd. De i nærværende lov omhandlede skatter til herredet innbetales i løpet av skattåret i en eller flere terminer, der fastsettes av herredsstyret. Dog kan formues- og inntektsskatten ikke for nogen del fordres betalt, forinnen der er hengått 4 uker fra den dag, da skattemistens utleggelse blev kunngjort.

§ 111. Den skattepliktige, som ikke betaler statsskatten senest 8 dager efter forfallstid, skal, hvis den statsskatt, han i alt har å utre, utgjør kr. 100,00 eller derover, erlegge sådan rente, som av Kongen bestemmes, dog ikke mer enn 1 pct. for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Ved renteberegningen avrundes skattebeløpet nedad til det nærmeste med kr. 10,00 delelike beløp.

Herredsstyret kan bestemme, at der av skatter til herredet, som ikke betales senest 8 dager efter forfallstid, skal erlegges inntil 1 pct. for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Renteplikten kan begrensens til skattebeløp over en viss størrelse. For eiendoms-

22 febr. skatt til herredet kan dog sådan renteplikt kun bestemmes, Nr. 1. forsåvidt opkrevingen ikke skjer ved skattefogden.

§ 112. Formues- og inntektsskatt til herred og stat blir å innbetale med det beløp, hvortil den oprindelig er utregnet, selv om der ikke innen de fastsatte terminer er skjedd endelig avgjørelse angående skatteansettelse, hvorover der er ført klage, eller som står under prøvelse ved overordnet instans.

Når ved endelig beslutning skatten blir nedsatt, erholdes det for meget erlagte tilbakebetalt. Blir skatten forhøiet, har den skattepliktige å innbetale det manglende. Innbetalingen skjer ved den sedvanlige betalingstermin, eller, hvis der er fastsatt flere terminer, ved den siste av disse. Dog kan innbetaling i intet tilfelle fordres, forinnan der er hengått 4 uker fra den dag, da avslutningen av klagebehandlingen eller omligningen blev kunngjort eller i tilfelle underretning om avgjørelsen tilstillet den skattepliktige. Det her bestemte gjelder også for innbetaling av skatt, der først er utskrevet ved ligningsnevndens (ligningsrådets) klagebehandling eller efter de overordnede instansers kjennelser.

Leder avgjørelsen av spørsmålet om fordeling av et rederiselskaps eller dermed med hensyn til beskatning likestillet selskaps formue og inntekt (§ 82 fjerde ledd) til en annen fordeling enn den, som er lagt til grunn ved skatteberegningen, plikter den kommune, som har fått formeget skatt, å betale til den annen eller de andre kommuner det skattebeløp, som rettelig tilkommer dem med tillegg av 6 pct. årlig rente.

Er en ligning bragt under prøvelse av domstolene, har vedkommende skattyder å innbetale den omtvistede skatt, hvis denne utgjør minst kr. 5 000,00. Innbetales mer enn, hvad der ved endelig domsavgjørelse tilkjennes kommunen eller staten, har disse å tilbakebetale det for meget erlagte med rente fra innbetalingen, efter en rentefot motsvarende Norges Banks rente for kassekredittlån.

§ 113, første ledd. De i nærværende lov omhandlede skatter — herunder innbefattet, hvad der pliktes utredet ifølge efterligning (§§ 121 og 122) — kan tillikemed påløpne renter i mangel av betaling inndrives ved utpantning. Inndrivelse ved utpantning kan også skje hos den, som efter §§ 31 og 32 er ansvarlig for skatten. Utpantningsretten vedvarer, inntil skattekravet bortfaller ved foreldelse.

§ 115, annet ledd. Når mannen efter § 16 er lignet for sin og hustruens samlede formue og inntekt, uten at skatten er fordelt mellem ektefellene, kan der ved utpantning tas utlegg såvel i gjenstander, der tilhører fellesboet, som i ektefellenes mulige særeiemidler. Hvor hjemmeværende barn (adoptivbarn og pleiebarn) efter samme paragraf er lignet underrett med foreldrene,

kan tas utlegg også i barnets renteinntekter, forsåvidt de til- 22 febr.
flyter foreldrene. Nr. 1.

§ 118. Skattyder, som i vedkommende kalenderår (regnskapsår) har hatt en nettoinntekt av minst kr. 6 000,00 og som undlater å inngi selvangivelse, straffes med bøter inntil kr. 50 000,00. Med samtykke av fylkesskattestyret kan herredsstyret beslutte denne inntektsgrense nedsatt til kr. 4 000,00.

Er straff ilagt for overtredelse av selvangivelsesplikten, blir der av vedkommende ligningsmyndighet å fastsette en ny frist for innlevering av selvangivelse, hvis undlatelse medfører ny straff etter foranstående første ledd. Inngir skattyderen selvangivelse, efterat ny frist er satt, blir han å efterligne for den forøkelse av formue og inntekt, som selvangivelsen måtte gi opplysning om.

Den, som i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig opgave eller forklaring til nogen ligningsmyndighet meddeler uriktige eller ufullstendige opplysninger, som kan lede til iligning av for lav skatt, blir, hvad enten det skjer forsettlig eller av grov uaktsonhet, å straffe med bøter, forsåvidt forholdet ikke går inn under nogen strengere straffebestemmelse. Det samme gjelder, når en skattepliktig undlater å meddele opplysninger, som begjæres av et fylkesskattestyre eller dets formann i medhold av § 100 tredje ledd, eller av riksskattestyret eller dets formann i medhold av § 106.

De i nærværende paragraf omhandlede forseelser påtales av det offentlige efter forlangende av vedkommende regjeringsdepartement, herredsstyret, fylkes- eller riksskattestyret.

Bøtene tilfaller herredskassen, uansett om forseelsen straffes efter nærværende paragraf eller efter den almindelige straffelov.

§ 121. Skattepliktig, som i strid med nærværende lovs forskrifter helt er forbigått ved ligningen, eller som for nogen formuesgjenstand eller inntekstpost helt har undgått beskatning, er, hvad enten dette skyldes straffbart forhold fra hans side eller ikke, forpliktet til å erstatte kommunen og staten den forlitet erlagte skatt med 5 pct. renter fra den tid, skatten skulde vært erlagt. Det samme gjelder skattepliktig, som iøvrig er ilignet for lav skatt, når dette skyldes straffbart forhold fra hans side, eller han ikke har innsendt pliktig selvangivelse. Skattens og rentenes beløp blir å fastsette ved efterligning.

Efterligning skjer kun, når det antas, at et betraktelig beløp har undgått beskatning. Efterligningen begjæres av herredsstyret (formannskapet) eller, forsåvidt statsskatten angår, av vedkommende regjeringsdepartement.

Efterligning foretas av ligningsnevnden (ligningsrådet) i forbindelse med årets ligningsarbeide, eller, hvis dette

22 febr. sluttet, under klagebehandlingen. Er klagebehandlingen av-
 Nr. 1. sluttet, kan efterligningen skje ved overligningsnevnden. Har
 også denne avsluttet sitt arbeide, blir efterligning først å
 foreta i forbindelse med følgende års ligning.

Der skal alltid, forinnen ligningen finner sted, gis den
 skattepliktige eller den, der vil få å utrede skatten (jfr. § 122),
 anledning til å uttale sig. Med hensyn til adgang til å klage
 gjelder de sedvanlige bestemmelser for vedkommende lignings-
 instans. Skattens innbetaling skjer i overensstemmelse med de
 sedvanlige regler.

Rett til efterligning tapes, hvis begjæring derom ikke frem-
 kommer innen 5 år, eller hvis forseelse som i § 118 tredje ledd
 omhandlet forsettlig er begått 10 år regnet fra utgangen av
 det år, hvorfor skattekravet has. Er disse frister ikke utløpet,
 kan efterligning også begjæres efter den skattepliktiges død,
 dog kun, hvis hans bo ikke er endelig oppgjort, eller om boet
 er overtatt av selvskiftende arvinger eller dets midler utloddet,
 hvis der ikke er hengått 2 år efter arvelaterens død. I det
 siste tilfelle gjelder, hvad der i § 32 er bestemt med hensyn til
 utstrekningsen av de enkelte arvingers ansvar.

§ 122. Foreligger et forhold, som efter § 118 tredje ledd
 vilde være straffbart, er den skattepliktige, hans bo eller arv-
 inger — selv om straffansvar ikke gjøres gjeldende — forplik-
 tet til å erlegge det dobbelte av det ved ligning (i tilfelle efter-
 ligning) fastsatte skattebeløp (i tilfelle med renter), som den
 skattepliktige på grunn av forseelsen har undgått eller kunde
 ha undgått. Forpliktelsen inntre, såfremt krav herpå frem-
 kommer, forsåvidt kommuneskatten angår, fra herredsstyret
 (formannskapet), forsåvidt statsskatten angår fra vedkom-
 mende regjeringsdepartement.

Arvingene kan frigjøre sig fra å ansvare mer enn arvela-
 terens forlitet erlagte skatt med påløpende renter ved innen
 boets endelige oppgjør til vedkommende ligningsnevnd (lignings-
 råd) å innsende alle de opplysninger, som denne finner fornødne
 for å avgjøre spørsmålet, om der av arvelateren er betalt for
 liten skatt. Ligningsnevnden (ligningsrådet) har innen 6 må-
 neder derefter å avgi erklæring om, hvorvidt der vil bli fore-
 tatt efterligning. Er ingen erklæring fremkommet innen den-
 ne tid, kan intet krav fremsettes mot arvingene. Når boet er
 undergitt offentlig skiftebehandling eller oppgjøres ved testa-
 mentsfullbyrdere, kan de fornødne forføininger til frigjørelse
 for det heromhandlede ansvar på arvingenes vegne treffes av
 vedkommende skifteforvalter eller testamentsfullbyrdere.

§ 125. Finner herredsstyret eller vedkommende regjerings-
 departement grunn til å anta, at en av ligningsnevnden, lig-
 ningsrådet, overligningsnevnden eller en særskilt klagenevnd
 truffet avgjørelse hviler på et feilagtig faktisk grunnlag eller

er begrunnet i en uriktig lovforståelse eller en uriktig opfat- 22 febr.
ning av et retsspørsmål, har det adgang til ved rettergang å Nr. 1.
få prøvet avgjørelsens riktighet. Det samme gjelder herreds-
styret i et distrikt, hvis ligningsnevnd har inngitt klage efter
§ 88, forsåvidt angår avgjørelser, som er truffet av lignings-
myndighetene i ligningsdistriktet. Med hensyn til avgjørelser,
som er truffet av et fylkesskattestyre eller riksskattestyret i
anledning av klage efter § 82, fjerde ledd, og § 99, har herreds-
styret den samme adgang, og i anledning av klage efter § 99,
tillike departementet.

I saken, der blir å anlegge mot formannen i vedkommende
ligningsinstans, er forliksmegling unødvendig. Saken må an-
legges innen en tid av 4 måneder, efterat herredsstyret eller
departementet er blitt vitende om vedkommende avgjørelse, og
kan ikke reises senere enn 2 år, efterat vedkommende avgjørelse
blev truffet. Om søksmålet blir den skattepliktige og de in-
teresserte kommuner å varsle.

Innstevntes prosessutgifter bæres av saksøkeren; dog skal
statskassen alltid utre utgiftene for et fylkesskattestyre eller
riksskattestyret.

Hvis domstolen gir herredsstyret eller departementet med-
hold, skal den i konklusjonen angi de prinsipper, som blir å be-
følge av vedkommende instans. Denne trer derpå påny sam-
men og treffer avgjørelse på grunnlag av, hvad der i dommen
er foreskrevet.

§ 129. Samtlige ligningsinstansers medlemmer såvel som
alle ved ligningsarbeidet eller den dermed forbundne kontroll
medvirkende personer er forpliktet til å bevare taushet om,
hvad de under utførelsen av sitt hverv måtte erfare angående
nogens formues- og inntektsforhold, bortsett fra, hvad der efter
loven påligger dem å offentliggjøre eller opplyse. Lignings-
nevndens og de overordnede ligningsmyndigheters medlemmer
har i det møte, hvori de første gang er tilstede, å underskrive i
forhandlingsprotokollen en forsikring på ære og samvittighet,
avfattet overensstemmende med en derfor av vedkommende re-
gjeringsdepartement utferdiget formular om, at de vil utføre
sitt hverv upartisk og efter beste skjønn og overbevisning og
bevare den lovbefalte taushet om, hvad de under ligningsarbei-
det måtte erfare angående nogens formues- og inntektsforhold.

Også forretningsførere og andre ved ligningsvesenet eller
den dermed forbundne kontroll medvirkende personer blir ved
tiltredelsen å avkreve forsikring om bevarelse av taushet.

Selvangivelser såvelsom utdrag av sådanne forvares, når de
ikke benyttes, av rette vedkommende li avlåst gjemme, så de ikke
kommer utvedkommende for øie. De kan tilintetgjøres, når 10
år er forløpet fra utgangen av det år, selvangivelsen gjelder.
Tilintetgjørelsen skal foregå under opsyn av to av lignings-

22 febr. rådets (ligningsnevndens) medlemmer og bevidnelse herom inn-
Nr. 1. føres i ligningsrådets (ligningsnevndens) protokoll.

Foranstående forskrifter er ikke til hinder for, at selvangivelser og annet ligningsmateriale benyttes i statistisk øiemed. For de personer, som har materialet til gjennomgåelse, gjelder samme taushetsplikt som for de ved ligningsarbeidet medvirkende personer.

II.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1922 og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for budgettåret 1922—1923 og statsskatten for samme budgettår.

§§ 19, 31, 44, 3dje til 6te ledd, 46, 48, 1ste til 3dje ledd, 53, 72, 74, 83, 84, 91, 99, 100, 108, 111, 112, 113, 118, 121, 122 og 129 trer i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for budgettåret 1921—22.

Ved lovens ikrafttreden opheves for landdistriktenes vedkommende lov av 11 mars 1916 inneholdende midlertidige tilleggbestemmelser til skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov under rikets segl.

Gitt i Kristiania 22 februar 1921.

Under Hans Majestæt Kongens
sykdomsforfall:

Otto B. Halvorsen.

G. A. Jahren.

E. Hagerup Bull.

Riddervold Jensen.

K. Wefring.

Odd Klingenberg.

Rye Holmboe.

C. Middelthon.

(L. S.)

H. S. Fürst.

22 febr.
Nr. 2.

LOV

inneholdende forandringer i skattelov for byene av
18 august 1911.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 februar 1921 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skatteloven for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 2 første ledd. Som eiendomsskatt blir til bykommunen

å utskrive minst kr. 2,00 og høist kr. 7,00 på hvert 1 000 kro- 22 febr.
ners takstverdi. Når eiendomsskatten efter § 6, nr. 2 og 3, Nr. 2.
utskrives med en forskjellig skattøre på ubebyggede og på
bebyggede grunneiendommer eller på bygninger og grunner,
kan maksimumsgrensen kr. 7,00 overskrides — forsåvidt skatt
på ubebyggede grunneiendommer og på grunner angår. Dog
må den samlede utskrevne eiendomsskatt ikke utgjøre mer enn
kr. 7,00 på hvert kr. 1 000,00 av samtlige eiendommers takst-
verdi. Under særegne forhold er der også iøvrig adgang til å
overskride maksimumsgrensen, kr. 7,00, hvis vedkommende
regjeringsdepartement deri samtykker. Dog må eiendomsskat-
ten i intet tilfelle ansettes til mer enn en tredjedel av det
hele til utligning bevilgede beløp.

§ 4, første ledd. Enhver eiendoms skatteverdi fastsettes
ved taksering. Almendelig taksering foregår hvert 10de år,
medmindre bystyret under særegne forhold beslutter, at ny
taksering tidligere skal finne sted. Verdsettelsene skjer på
kommunens bekostning ved dertil av bystyret særskilt opnevnte
takstmenn. Under særegne forhold kan bystyret også be-
slutte, at taksering først skal finne sted senere, dog ikke over
3 år fra den tid, da taksering ordinært skulde ha vært avholdt.
Til sådan beslutning utkreves samtykke av vedkommende re-
gjeringsdepartement. Overtakst ved det dobbelte antall på
samme måte opnevnte menn finner sted, når det forlanges av
formannskapet eller vedkommende skattyder.

§ 6. De nærmere regler angående taksering til eiendoms-
skatt av de faste eiendommer i byene gis av bystyret ved ved-
tekter, der for å bli gyldige må stadfestes av Kongen.

I disse vedtekter kan det bestemmes:

1. at undtagelsesvis bygninger og grunner i visse deler av
byen kun for en del av takstverdien skal belegges med
eiendomsskatt;
2. at eiendomsskatt blir å utskrive med en forskjellig skatt-
øre på ubebyggede og på bebyggede grunneiendommer;
3. at bygninger og grunner takseres særskilt og pålegges
eiendomsskatt efter en forskjellig skattøre;
4. at bystyret, når boligforholdene i kommunen krever det,
kan beslutte, at bygning, som helt eller delvis tjener til
beboelse, og hvis opførelse er påbegynt efter vedtekstens
stadfestelse, skal være helt eller delvis fritatt for eien-
domsskatt i et tidsrum av inntil 20 år, regnet fra den
tid, da bygningen er ferdig.

§ 11. Mann og hustru lignedes underrett for begges sam-
lede formue og inntekt, uanset om hustruen har særeieimidler
og derav flytende inntekt og uanset om nogen del av hustruens
inntekt er erhvervet forut for ekteskapet. Når det av inn-

22 febr. sendt selvangivelse fremgår, at hustru har særeiemidler eller
 Nr. 2. utbytte av selvstendig virksomhet (jfr. lov om formuesforholdet mellem ektefeller av 29 juni 1888 § 31), blir uten begjæring den underrett beregnede skatt å fordele mellem hende og mannen forholdsmessig efter enhvers formue og inntekt. Når ektefeller er separert eller til stadighet lever adskilt fra hinanden, lignes de særskilt.

Formue og inntekt, som tilhører hjemmeværende barn (adoptivbarn og pleiebarn) under 15 år, lignes underrett med familieoverhodets (farens eller i tilfelle morens) formue og inntekt. Dog lignes barnet særskilt, når det av sin inntekt helt forsørger sig selv og inntekten ikke erhverves i hjemmet eller skyldes familieoverhodets bedrift.

§ 14, sjette ledd. De i postene 2 og 3 omhandlede verdier samt delingen mellem de forskjellige distrikter fastsettes av riksskattestyret efter opgave fra hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet. Før avgjørelse treffes av riksskattestyret, skal hovedstyret ha gitt alle vedkommende eiere og ligningsnemnd adgang til å uttale sig angående dens opgaver.

§ 15, annet ledd. Handelsselskaper og andre næringsdrivende selskaper — herunder konsortier — med personlig solidarisk ansvar lignes ikke som selskaper, hvorimot medlemmene lignes hver for sig for sin hele andel i selskapets (konsortiets) formue og inntekt. Kommanditister og stille interessenter lignes likeledes hver for sig for sine innskudd og inntekter.

§ 21. Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:

- a. Kongen og den kongelige familie.
- b. Staten og de samme tilhørende eiendommer, offentlige innretninger og fond.
- c. Fylkes-, herreds- og bykommuner, forsåvidt angår eiendommer og innretninger innen kommunens område.
- d. Norges Bank.
- e. Hypotekbanken, Arbeiderbruk- og boligbanken, Den norske stats småbruk- og boligbank og hypotekforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen.
- f. Norges Brandkasse og gjensidige brand- og husdyrforsikringsforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen, samt gjensidige skibsforsikringsselskaper, som ikke tegner høiere forsikring på én kjøll enn kr. 40 000,00.
- g. Universitetet og offentlige skoler.
- h. Kirker og milde stiftelser, undtagen forsåvidt angår fast eiendom i fremmede kommuner.
- i. Selskaper og innretninger, som ikke har erhverv til formål, såsom videnskapsselskaper, kunstforeninger, museer,

soldathjem på ekserserplassene, fiskerhjem og selskapelige klubber. 22 febr. Nr. 2.

- k. Det offentlige veivesen og jernbaner, som er til almindelig avbenyttelse.
- l. Kanaler.
- m. Vannledninger med tilhørende bassenger og dammer, som eies av noen kommune.
- n. Utlendinger, der opholder sig i Norge i studieøiemed.

De en kommune tilhørende kirkegårder, krematorier (med urnehall og urnelund), sykehus og sinnssykeasyler, som er beliggende utenfor vedkommende kommunes område, kan ikke pålegges formues- og inntektsskatt, uten forsåvidt der til den pågjeldende innretning er knyttet virksomhet utover dens egentlige formål. I så fall beskattes formuen i og inntekten av denne virksomhet uten fradrag av gjeld eller gjeldsrenter.

Av skibsrederi, som en fylkeskommune driver til lettelse for trafikken til og fra vedkommende fylke eller mellom de forskjellige steder innen fylket, svares ikke skatt, medmindre fylket oppebærer direkte utbytte av virksomheten.

§ 26. Fullmektig for utlending eller utenlandsk selskap eller innretning, der i noen kommune her i riket driver noen virksomhet, som er gjenstand for beskatning, er personlig ansvarlig for de ilignede skatter.

Ved ligning av medlemmer av de i § 15, annet ledd, omhandlede selskaper er selskapet ansvarlig for skatten, hvis denne ikke kan erholdes hos medlemmene. Lignes et medlem av formue og inntekt både i og utenfor selskapet, omfatter dette ansvar alene en så stor del av medlemmets formues- og inntektsskatt, som efter en forholdsmessig fordeling faller på formuen og inntekten i selskapet.

Hvor bystyret derom har fattet beslutning, kan skatt ilignet hjemmevarende barn (adoptivbarn, pleiebarn), der arbeider i foreldrenes bedrift, opkreves hos vedkommende foreldre. Likeledes kan, efter bystyrets beslutning, skatt ilignet faste tjenere, opkreves hos den husbond, hos hvem vedkommende er i tjeneste ved skattens forfallstid. Dog står adgangen til sådan opkreving alene åpen, når foreldrene eller husbonden har mottatt skattseddel for den skattepliktige fjorten dager, innen skatten er forfallen. Under lignende betingelser som for tjenere kan — når bystyret så beslutter — skatt, der er ilignet lønsmottagere ved offentlige vei- og jernbaneanlegg, vannutbygnings- og reguleringsanlegg, stenbrudd, bergverk og fabrikk og andre industrielle anlegg, opkreves hos arbeidsgiveren eller anleggets bestyrer. Skatten skal i det i forrige punktum omhandlede tilfelle avholdes i den skattepliktiges ukes- eller månedslønn i avdrag, hvis størrelse bestemmes av

22 febr. bystyret, og som ikke må overstige 20 % av den samlede Nr. 2. ukes- eller månedslønn, beregnet uten hensyn til erholdt forskudd.

Når skatt betales av nogen, der efter nærværende paragraf er ansvarlig for samme, kan denne forlange sitt utlegg dekket av den skattepliktige og i tilfelle tilbakeholde eller avkorte dette i hvilket som helst beløp, som han er den skattepliktige skyldig.

§ 27. Skifteforvaltere er ansvarlig for, at det fornødne beløp avholdes av boets midler til dekkelse av skatt, der, efterat boet er tatt under skiftebehandling, ilignes eller må forutsettes å ville bli ilignet boet, konkursskyldneren, for såvidt boet er ansvarlig for hans skatt, eller arvelateren. Opgjøres boet av testamentsfullbyrder, påhviler der denne tilsvarende ansvar.

Lignende ansvar påhviler hvert enkelt medlem av bestyrelser av selskaper og andre skattepliktige innretninger, når disse oppløses og deres midler fordeles mellom parthaverne.

Hvis et selskaps eiendeler, næring eller virksomhet selges gjennom overdragelse av aksjene (partene), og salgsgevinsten skal skattlegges efter § 46, annet ledd, påhviler lignende ansvar for skatten hver enkelt av de interessenter, som har forestått salget av aksjene. Er der ingen, som således på egne eller andres vegne har forestått salget, påhviler ansvaret hver enkelt av aksjonærene (parthaverne).

Er midlene utloddet eller fordelt, uten at det fornødne beløp er avholdt til dekkelse av skatten, kan denne, om den ellers vilde være uerholdelig, innfordres hos konkursskreditorene, arvingene eller parthaverne, der dog kun er ansvarlige hver for sin andel av samme.

Selvskiftende arvinger er solidarisk ansvarlige for skattens erleggelse; dog er ingen av dem forpliktet til å erlegge mer, enn han har mottatt i arv.

Proklama, der utstedes i boer, er uten indflydelse på skattekrav efter nærværende lov.

§ 28, siste ledd. Har vedkommende skifteforvalter (testamentsfullbyrder eller selvskiftende arvinger) eller bestyrelse ikke fått meddelelse om skattens størrelse innen 3 måneder, efterat begjæringen om skattlegging er innkommet til ligningsmyndigheten, kan intet krav på skatt siden fremsettes mot boet eller vedkommende selskap, forening eller partrederi.

§ 31 d. Livsforsikringspoliser blir kun å beskatte for det samlede beløp over kr. 10 000,00 som polisene utgjør for den enkelte skattepliktige, forutsatt de er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive livsforsikringsvirksomhet i Norge.

I forhold hertil ansettes polisene til en brøkdel av den 22 febr. samlede gjenkjøpsverdi, som bestemmes ved skjønn, forsåvidt Nr. 2. den ikke er oplyst.

Kan forsikringen ikke kreves gjenkjøpt, blir den ikke å beskatte som formue hos den forsikrede.

§ 37. Til inntekt henregnes også gevinst, hvorved tilfellet i større eller mindre grad har vært medvirkende, såsom gevinst ved lotteri, ved landslott, ved opdagelse av ertser og mineraler, ved funn etc.

Gevinst ved avhendelse av faste eiendommer eller andre formuesgjenstander — herunder ikke innbefattet verdipapirer og heller ikke innbo eller annet løsøre, som har vært benyttet i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning — regnes som inntekt for avhenderen, når de er erhvervet av ham på annen måte enn ved arv i løpet av de siste 5 år, før avhendelsen finner sted, eller avtale derom treffes. Det samme gjelder, når de må antas erhvervet av selgeren for å avhendes med fordel, eller når de er erhvervet av ham i anledning av næring eller forretningsforetagende eller er benyttet dertil. Drift av almindelige gårdsbruk og av leiegårder, som vesentlig er bestemt til beboelse, henregnes ikke i denne henseende til næring eller forretningsforetagende.

Når de i annet ledd omhandlede formuesgjenstander er erhvervet ved gave og avhendes, før 5 år er forløpet siden gavens mottagelse, regnes den verditilvekst, som gjenstanden er undergått, siden den blev erhvervet av giveren, eller om dennes erhvervelse av formuesgjenstanden ligger lengere tilbake i tid, verditilveksten i de siste 5 år, og inntil gavemottageren avhender gjenstanden, som inntekt for denne. Like hermed regnes de tilfelle, hvor gjenstanden er erhvervet av avhenderen til underpris, der skjønnes å omfatte en gave. Åsætesretten berøres ikke av denne bestemmelse. Disse regler kommer kun til anvendelse, forsåvidt gjenstandens salgssum overstiger kr. 5 000,00.

Gevinst, der erhverves ved salg av tomter i byer eller bymessig bebyggede strøk på landet eller i deres umiddelbare nærhet, såvelsom gevinst ved avhendelse av forretning eller virksomhet, av patent-, forfatter-, kunstnerrett og lignende regnes alltid som inntekt.

§ 38. Fra det antatte bruttobeløp av inntekten dras, foruten renter av skattyderens gjeld, alle utgifter, der skjønnes å være pådratt til inntektens erhvervelse, sikrelse og vedlikeholdelse. Til avdrag kommer således:

- a. Driftsomkostninger, derunder innbefattet lønninger, men ikke utgifter til den skattepliktiges og families underhold og betjening eller til bolig for ham og hans husstand.

- 22 febr. Nr. 2.
- b. Utgifter til vedlikeholdelse og forsikring av hus samt lignende utgifter til skib, fiskebåter, redskaper og andre som driftsmidler benyttede faste eller rørlige eiendeler, men ikke til innbo og lignende, som brukes i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning.
 - c. Ordinære avskrivninger for verdiforringelse ved slit og foreldelse av skib, båtnøst, anlegg, maskiner, for driften av gårdsbruk nødvendige hus og lignende betydelige driftsmidler, der er bestemt til varig bruk, dog kun i den utstrekning, hvori forringelsen ikke allerede måtte være tatt i betraktning ved befølgelsen av reglene under foranstående bokstaver a og b.
 - d. Tap på utestående fordringer i forretningsvirksomhet såvelsom annet tap i næring eller forretningsforetagender, dog kun i den utstrekning, hvori tapet ikke allerede måtte være tatt i betraktning under foranstående bokstaver a og b, og når det er et driftsmiddel, som er tapt, i ethvert fall ikke mindre beløp, enn hvad der måtte gjenstå som dets verdi efter fradrag av foretatte avskrivninger i henhold til bokstav c.
 - e. Leie-, bruks- eller forpaktningsavgift, føderåd, regelmessige understøttelser og lignende utredslser, som den skattepliktige ifølge lov er forpliktet til eller ved overenskomst har forbundet sig til å yde, og som efter nærværende lovs regler ved beskatningen regnes som inntekt for mottageren.
 - f. Skatter og avgifter, der påhviler faste eiendommer eller særskilte bedrifter eller erhverv.
 - g. Utgifter ved overtagelse og bestyrelse av embede eller annen tjenestestilling, såvelsom byrder, der påhviler sådan stilling, såsom bestallingsgebyr, utgifter til stedfortreder, flytnings-, kontor- og reiseutgifter eller i tilfelle underskudd på den til sådanne utgifters bestridelse tilståtte godtgjørelse.
 - h. Tvungne innskudd i pensjonskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- eller alderdomsforsikring for den skattepliktige med familie.
 - i. Beløp, som ved skibsrederi, fangstvirksomhet på havet eller bjergningsvirksomhet avsettes for å dekke utgifter til klassifikasjon eller kjelfond eller assuransepremie, for såvidt det ikke overstiger et rimelig mål.
- Skattepliktig som frivillig har erhvervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved inntektsansettelsen kreve fradratt de årlige livsforsikringspremier for et beløp av inntil kr. 400,00 forutsatt at politen er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller

innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt 22 febr.
tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i Norge. Det samme Nr. 2.
gjelder premie til frivillig sykeforsikring.

Er driftsmiddel av sådan art som omhandlet i bokstav c (herunder dog ikke almindelige forretningseiendommer bestemt for og benyttet til kontorer, butikker, bevertningssteder, lo-sjihus, hoteller o. l.) under ekstraordinære konjunkturførhold erhvervet til overpris, skal denne ved inntektsansettelsen fradras med passende beløp efter ligningsmyndighetenes skjønn. Ved rederinæring kan den skattepliktige forlange fradrag som i forrige punktum nevnt, uansett om det erhvervede skib ennu ikke, når ligningen foretas, er ferdigbygget eller satt i drift, dog kan sådan avskrivning av overpris på tonnasje, som er innkjøpt fra utlandet eller kontrahert ved utenlandsk verksted efter 10 april 1920 kun skje av inntekt, som vedkommende skib selv har opjent undtagen i tilfelle, hvor riksskattestyret — på grunnlag av regler fastsatt av Kongen — meddeler dispensasjon herfra.

Likeledes blir — forsåvidt kommunestyret derom har fattet bestemmelse — å fradra tap, som ved boligbygning opstår derved, at byggeomkostningene overstiger bygningens normalverdi. Dog tilstås sådant fradrag kun i den utstrekning, som av kommunestyret i vedtekt er bestemt, og kun forsåvidt vedtekten er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

Angående størrelsen av det inntektsfradrag, som blir å innrømme for verdiforringelse av driftsmidler ved slit og foreldelse, utferdiges regler av riksskattestyret i den utstrekning, som anses påkrevet til veiledning for ligningsmyndighetene.

Derhos utferdiger riksskattestyret almindelige regler, som ligningsmyndighetene vil ha å befølge, om avskrivning av overpris, særlig om hvilke driftsmidler, der skal anses for å gå inn under denne paragrafs tredje ledd, om avskrivningens størrelse i forhold til inntekten og om antallet av de år, hvorover avskrivningen blir å fordele. Ved utferdigelsen av sådanne regler har riksskattestyret å søke bistand av sakkyndige.

§ 39. Underskudd, som fremkommer i en næring eller virksomhet, når utbyttet beregnes efter reglene i forrige og de efterfølgende paragrafer, såvelsom tap, der er lidt ved avhendelse av sådan art som omhandlet i § 37, kan fordres fradratt utbyttet av den skattepliktiges andre næringer eller inntektskilder. For kommuneskattens vedkommende gjelder dog dette kun, forsåvidt vedkommende er skattepliktig i samme distrikt.

22 febr. Når nogen er skattepliktig i flere distrikter, skjer fradraget av gjeldsrenter og andre ydelser, der ikke kan henføres til nogen bestemt inntektskilde, forholdsvis efter størrelsen av nettoinntekten i hvert distrikt.

I tilfelle, hvor den skattepliktige tilkommer begrenset eller fast fradrag i formuen for gjeld (jfr. § 30 tredje, fjerde og femte ledd), kan han fordre fradratt renter av den gjeld, som kommer til fradrag ved formuesansettelsen, men ikke renter av den øvrige gjeld.

§ 40, tredje ledd. Ved beskatning av skipsrederi fradras i utbyttet en viss årlig prosent av skibenes verdi for den forringelse, som disse undergår ved slit og foreldelse. Når verdien ved nedskrivning er redusert til $\frac{1}{4}$ av verdien av skibet som nytt — efter fradrag av antatt overpris, hvis skibet er erhvervet under ekstraordinære konjunkturførhold — tilstedes intet ytterligere fradrag av sådan forringelse. Forøvrig utferdiges reglene for nedskrivningen av riksskattestyret (jfr. § 38 næstsiste ledd).

§ 41, annet og tredje ledd. Det fremkomne overskudd beskattes som inntekt, hvad enten det utdeles til aksjonærene, henlegges til reserve-, delkredere-, pensjonsfond o. lign., anvendes til bedriftens utvidelse eller forbedringer ved samme, som tilskrivning på aksjene eller til betaling av gjeld, eller det overføres til næste års regnskap. Til fradrag kommer ikke blott egentlige lønninger, men også, hvad der utbetales som tantiémer, gratialer, pensjoner etc. Hvis der i aksjeselskap eller annet selskap utdeles lønn, honorar, tantiémer eller lignende, kan skjønnsmessig ansettelse av selskapets inntekt finne sted, når der er grunn til å anta, at der tilsiktes helt eller delvis å unddra selskapets virkelige inntekt for beskatning på selskapets hånd.

Til fradrag kommer også beløp, som avsettes til pensjonsfond og understøttelsesfond, hvis statutter er stadfestet av Kongen, hvis midler ikke i noget tilfelle hefter for selskapets gjeld og hvis inntekter heller ikke for nogen del tilfaller selskapet.

(3dje og 4de ledd i lovens § 41 blir således 4de og 5te ledd).

§ 45, nytt tredje ledd. Avbrytes gjennemsnittsligning av inntekt, blir den del av inntekten, der som følge av avbrytelsen undgår beskatning, å efterligne. Sådan efterligning skjer dog kun, når et inntektsbeløp av kr. 10 000,00 eller derover — efterligningsbeløpene for begge år sammenlagt — ellers vilde undgå beskatning. Efterligningen blir uten begjæring av kommunestyret eller vedkommende regjeringsdepartement å foreta, såsnart ligningsnevnden (ligningsrådet) blir vitende om den omstendighet, som avbryter gjennem-

snittsligningen. Forøvrig kommer bestemmelsene i denne lovs 22 febr.
§ 113 til anvendelse. Nr. 2.

§ 46. Hvis utenfor kommunen hjemmehørende person, selskap eller innretning — uansett om vedkommende i formen optrer som leverandør, långiver, garant eller lignende — etter omstendighetene må antas å være interessert i nogen næringsdrift eller virksomhet, som beskattes i kommunen, på vesentlig samme måte som en deltager, blir der ved beskattningen å ta hensyn hertil. Ligningsnevnden (ligningsrådet) kan i sådant tilfelle ansette formue og inntekt efter eget skjønn over forretningens midler og avkastning. På samme måte forholdes, når en skattyder kjøper eller selger varer eller leier eller bortleier kraft for en pris, som på grunn av et interessefellesskap må antas å være satt anderledes, enn tilfelle vilde ha vært, om sådant interessefellesskap ikke hadde foreligget.

Når alle aksjer (parter) i et selskap eller en del derav selges under sådanne omstendigheter, at det er sannsynlig, at der i virkeligheten tilsiktes salg av selskapets eiendeler eller den av selskapet drevne næring eller virksomhet — helt eller for en vesentlig del — skal ligningen skje efter det sannsynlige virkelige forhold og den ved avhendelsen vunne fortjeneste, forsåvidt den efter lovens bestemmelser forøvrig skulde være skattbar, skattlegges underrett hos vedkommende selgere.

§ 48. Forpliktet til gjennom selvangivelse å gjøre rede for sine formues- og inntektsforhold er:

- a. Skattepliktige selskaper, boer og andre innretninger, samt stat og kommune, hvor de er skattepliktige.
- b. Skattepliktige, hvem det ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker.
- c. Medlemmer av de i § 15, annet ledd, omhandlede selskaper, når de lignes særskilt.
- d. Andre skattepliktige, som ved nogen av de 3 siste ligninger har vært ansatt i en antatt inntekt av minst kr. 2 000,00 eller har vært lignet i flere distrikter av inntekter, der sammenlagt utgjør minst dette beløp.
- e. Skattepliktige, som uten å inngå under bokstav a—d, i det sistforløpne kalenderår har hatt en nettoinntekt av minst kr. 2 000,00.

Den under bokstav d og e nevnte inntektsgrense kan efter beslutning av bystyret nedsettes eller forhøies til kr. 3 000,00. Når fylkesskattestyret anbefaler sådan forandring og vedkommende regjeringsdepartement deri samtykker, kan inntektsgrensen besluttes forhøiet til kr. 4 000,00.

22 febr. 1921. Alle skattepliktige er berettiget til å innlevere selvangivelse.
Nr. 2. velse.

§ 55, første ledd. Skattepliktige selskaper og personer, som ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker, er forpliktet til å tilstille vedkommende ligningsnevnd (ligningsråd) avtrykk eller gjenpart av sine årsoppgjør. Er sådant avtrykk eller gjenpart av årsoppgjør ikke tidligere avgitt for de to foregående kalenderår (regnskapsår), er disse skattepliktige på forlangende forpliktet til å tilstille ligningsnevnden (ligningsrådet) lignende avtrykk eller gjenpart for disse år. Næringsdrivende, som ikke er pålagt å føre regnskapsbøker, er forpliktet til på forlangende å tilstille ligningsnevnden (ligningsrådet) oppgjør, som under angivelse såvidt mulig av bruttoinntektens og utgiftenes hovedposter viser, hvorledes den i selvangivelsen opførte inntekt er beregnet.

§ 62, første ledd. Til behandling av selvangivelser skal i hvert skattedistrikt opprettes et ligningsråd bestående av 3 medlemmer, der velges av bystyret. Rådets medlemmer kan tas i eller utenfor ligningsnevnden. Hvor fast forretningsfører for ligningsvesenet er ansatt, kan denne beskikkes som det ene medlem av rådet. Rådets formann velges av bystyret, som tillike velger så mange varamenn, som der er medlemmer. Ved vedtekt stadfestet av Kongen kan bystyret bestemme, at antallet av medlemmer skal være inntil 6 foruten formannen.

§ 65. Formuesskatten til bykommunen må i almindelighet ikke utgjøre mer enn kr. 3,00 og ikke mindre enn kr. 1,00 av hvert kr. 1 000,00.

Bystyret har adgang til for hver full prosent, som inntektsskatten stiger over 10, å forhøje formuesskatten med kr. 0,20 av hvert kr. 1000,00 over det foran bestemte maksimum, dog således at den ikke i noget tilfelle kan utlignes med et høiere beløp enn kr. 4,00 av hvert kr. 1 000,00.

§ 67, annet ledd. Bystyret kan bestemme, at små formuer på inntil kr. 6 000,00 skal være skattefri. Likeledes kan innbo og annet løsøre, som ingen inntekt gir, helt eller delvis fritas for beskatning.

§ 68. Av inntekten skal i almindelighet et visst beløp være skattefritt.

Ansettelsen av det skattefrie beløp skal bero både på antallet av de personer, skattyderen har å forsørge, og på inntektens størrelse.

Til bestemmelse av det skattefrie beløp for hver enkelt skattyder inndeles de skattepliktige i 8 klasser, hvorav

1ste klasse omfatter dem, der ikke har nogen å forsørge,

2nen til 7de klasse omfatter dem, der har henholdsvis 1, 2, 3, 4, 5, 6 personer å forsørge.

8de klasse omfatter dem, der har 7 eller flere personer å 22 febr.
forsørge. Nr. 2.

Hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede, bestemmes av bystyret. Til forsørgede blir dog alltid å henregne den skattepliktiges arbeidsudyktige foreldre, barn (adoptivbarn og pleiebarn), der er under 15 år eller ikke arbeidsdyktige, samt arbeidsudyktig ektefelle, når de virkelig forsørges av den skattepliktige eller efter § 11 lignedes sammen med denne. Antallet av forsørgede den 1 januar i det år, ligningen foretas, legges til grunn for klasseansettelsen.

§ 76. Selvangivelsene prøves av ligningsrådet under benyttelse av de til dets rådighet stående midler. Finner rådet ikke grunn til å betvile en selvangivelses riktighet og fullstendighet, blir denne uten videre å ta tilfølge som grunnlag for vedkommendes ligning. Skjønnsmessige ansettelser foretas av ligningsrådet eller undergis særlig prøvelse av dette, hvis de allerede er gjort i selvangivelsen.

Finner ligningsrådet selvangivelsen uklar, eller antar det, at formuen eller inntekten er for lav eller ikke fullstendig opgitt, eller at fradragsposter er opført med for stort beløp, har rådet å tilstille vedkommende meddelelse herom og kan samtidig oppfordre ham til å meddele skriftlig opplysning angående opgitte punkter i selvangivelsen eller til personlig å møte for rådet til berammet tid og sted. Skattepliktig, hvem underretning som nevnt er tilstillet, kan i hvert fall kreve, at der gis ham anledning til muntlig å forklare sig. Når han ved forfall, som godkjennes av rådet, er hindret fra å møte eller fra personlig å erklære sig, kan dette på hans ansvar skje ved fullmektig, som er nøie kjent med hans forhold.

Har ligningsrådet undlatt å gi den skattepliktige sådan meddelelse, som her omhandlet, medfører undlatelsen ikke ligningens ulovlighet; men skattyderen har i så fall rett til å forlange ligningsbehandlingen for sitt vedkommende gjenop tatt, når han henvender sig med begjæring derom til ligningsrådet eller overligningsnevnden, før disse har tilendebragt klagebehandlingen.

Ligningsrådet kan forlange adgang til å gjøre sig bekjent med den skattepliktiges regnskapsbøker. På rådets vegne kan undersøkelsen foretas ved to regnskapskyndige revisorer. Disse velges av rådet, men en av dem skal kunne utpekes av den skattepliktige, om han innen otte dager efter å ha mottatt ligningsrådets begjæring om undersøkelsen meddeler, hvem han ønsker valgt. Med den skattepliktiges samtykke kan undersøkelsen foretas av en revisor. Vedkommende revisorer må ikke være personer, der står i konkurranseforhold til den skattepliktige, medmindre denne samtykker i, at sådanne opnev-

22 febr. nes. Revisorene avgir skriftlig innberetning om undersøkelsen til rådet.

Når rådet har innhentet de opplysninger det anser fornødne, fastsetter det etter beste skjønn den formue og inntekt, hvorefter vedkommende skal beskattes. Rådet er herunder berettiget til både å forhøye opførte formues- og inntektsposter, å nedsette og utelate fradragposter og å tilføie formues- og inntektsposter, som ikke er opført, når det dertil finner tilstrekkelig grunn.

Gjøres der i selvangivelsen fordring på fradrag i inntekten av tap ved salg av aksjer (parter) eller obligasjoner, kan ligningsrådet kreve lovbeftalt sluttseddel fremlagt, og hvis ikke kravet herpå etterkommes nekte å godta fradraget.

Nedsettelse av de i en selvangivelse opførte formues- og inntektsposter eller forhøielse av fradragspostene kan i almindelighet ikke skje. Hvis imidlertid ligningsrådet finner avgjørende grunn til å anta, at en for høi angivelse av nogen formues- og inntektspost eller for lav angivelse av nogen fradragspost foreligger, er det efter såvidt mulig å ha gitt utstederen av selvangivelsen anledning til å forklare sig, berettiget til å foreta fornøden beriktigelse.

Opholder utstederen av en selvangivelse sig i utlandet, eller er hans opholdssted ubekjent, kan den av ham angitte formue og inntekt forhøies, uten at han har krav på å bli varslet av ligningsrådet.

For alle vesentlige avvikelser fra en foreliggende selvangivelse skal grunnene anføres i ligningsrådets forhandlingsprotokoll.

Ved sine skjønnsmessige ansettelse har ligningsrådet å befolge de takseringsregler, der er fastsatt av ligningsnevnden. Den fastsatte formue, inntekt og klasse meddeles ligningsnevnden, som derimot ikke må gjøres bekjent med selvangivelsenes innhold.

§ 77. For de skattepliktige, fra hvem ingen selvangivelse er mottatt, ansetter ligningsnevnden formue og inntekt efter beste skjønn, i tilfelle efterat den har latt innhente de opplysninger, som den finner fornødne.

Det påligger ligningsnevnden å forhøie det foregående års ansettelse av de skattyderes formue og inntekt, som har undlatt å etterkomme forpliktelsen til å innlevere selvangivelse, og som inngår under de i § 48 bokstav a, b og c anførte skattydere, eller som ved foregående års kommunale ligning har vært ansett i en inntekt av minst kr. 4 000,00. Denne grense kan av hystyret nedsettes inntil kr. 2 000,00. Forhøielsen skal minst utgjøre 10 pct. av foregående års formues- og inntektsansettelse ved den kommunale ligning. Gjentas forsømmelsen, blir

ansettelsene å forhøie med minst det dobbelte av den pliktige 22 febr.
minste forhøielse det foregående år. Når omstendighetene i Nr. 2.
særlig grad taler derfor, kan ligningsnevnden undlate å foreta
sådan forhøielse. En fortegnelse over disse tilfelle ledsaget av
begrunnelse for undlatelsen blir samtidig med ligningsforret-
ningens tilendebringelse å tilstille fylkesskattestyret til av-
gjørelse overensstemmende med § 92.

§ 80, første ledd. Klage over ligningen må for å komme
i betraktning inngis skriftlig til ligningsnevndens formann
(ligningsrådet) innen 3 uker fra den dag da skattelistsens ut-
leggelse blev kunngjort.

§ 91. Skattepliktig, der påstår for nogen del av sin for-
mue eller inntekt samtidig å være ilignet kommuneskatt i flere
skattedistrikter, kan efter forgjeves klage til nogen overlig-
ningsnevnd eller særskilt klagenevnd forlange fylkesskatte-
styrets avgjørelse av, hvorledes hans samlede formue og inntekt
rettelig blir å ansette og fordele til beskatning mellem ved-
kommende skattedistrikter. Forlangendet må være innkom-
met til fylkesskattestyret innen 4 uker fra den dag, da avslut-
ningen av overligningsnevndens klagebehandling blev kunn-
gjort eller underretning om særskilt klagenevnds avgjørelse
mottatt. Ligger distriktene innen forskjellige fylker, blir
spørsmålet å forelegge riksskattestyret.

Det samme gjelder, hvis lønn, honorar, tantième eller lig-
nende i henhold til § 41, annet ledd, er skattlagt både hos sel-
skapet og hos den person, som har oppebåret beløpet. Samme
rett tilkommer også vedkommende selskap.

Industrielle og handelsvirksomheter, hvis formue og inn-
tekt beskattes i forskjellige distrikter, kan begjære sin selvan-
givelse med forslag til fordeling av beskatningen mellem de
forskjellige distrikter (jfr. § 52) forelagt fylkesskattestyret,
hvis ligningsnevnden (ligningsrådet) ved sin ansettelse av den
skattepliktiges formue eller inntekt går ut fra en annen forde-
ling enn av den skattepliktige epgitt. Er de forskjellige an-
legg beliggende innen forskjellige fylker, ligger avgjørelsen
hos riksskattestyret.

Den samme rett som i nærværende paragraf er tillagt ved-
kommende skattepliktige, har også de interesserte distrikters
kommunestyre (formannskaper) og ligningsmyndigheter.

Inntekt, der vindes ved hugst av tømmer i egen skog, kan
ikke medtas ved den fordeling, som foretas av vedkommende
ligningsinstans efter nærværende paragrafs tredje ledd, jfr.
§ 13, næstsiste ledd.

Fylkesskattestyret eller riksskattestyret kan i en sak, som
innbringes i henhold til denne paragraf, pålegge skattyderen
eller vedkommende kommune å innbetale til statskassen til

22 febr. dekning av dennes omkostninger et skjønnsmessig ansatt be-
Nr. 2. løp, når:

1. Saken finnes innbragt uten tilstrekkelig grunn;
2. Saken er foranlediget ved, at nogen av de pågjeldende distrikters ligningsmyndigheter ikke har tatt hensyn til en av fylkesskattestyret eller riksskattestyret tidligere avsaugt kjennelse angående samme distrikts ligning;
3. Sakens behandling er forsinket ved, at nogen av partene har vist forsømmelighet ved besvarelsen av fylkesskattestyrets eller riksskattestyrets skrivelser.

§ 92, annet, tredje og fjerde ledd. Fylkesskattestyret kan med angivelse av de regler og den målestokk, hvorefter ny skatteligning skal foregå, pålegge den for tiden fungerende ligningsnevnd å utføre samme. I sådant tilfelle tilbakesendes den nye skatteligning fylkesskattestyret til endelig avgjørelse.

Fylkesskattestyret kan, hvor det finner grunn dertil, uten tilkallelse av det i § 89, tredje ledd, omhandlede kommunevalgte medlem, innen 1 år fra mottagelsen av avskriften av ligningsforretningen (§ 79, femte ledd) forhøre formues- og inntektsansettelsen for skattyder, som ikke har inngitt pliktig selvangivelse. Den samme myndighet tilligger fylkesskattestyret overfor en skattyder, som visstnok har opfylt sin selvangivelsesplikt, men ved hvis ligning der finnes å være begått vesentlige feil, hvorved formue eller inntekt er for lavt ansatt. Forinnen forhøielse finner sted, skal der gis skattyderen og ligningsnevnden (ligningsrådet) anledning til å uttale sig. Skattyderen er forpliktet til å meddele de opplysninger, som fylkesskattestyret eller dets formann måtte begjære.

Ved behandlingen av skattesaker kan fylkesskattestyret tilkalle et medlem av vedkommende ligningsnevnd, som denne selv utvelger. Den således tilkalte tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt. Hvor der for fylkesskattestyret foreligger sådan klage som i § 90, punkt 3, omhandlet, kan dette derhos tilkalle en representant for klagerne, som disse selv utvelger.

§ 98, første ledd. Riksskattestyret foretar de undersøkelser og innhenter de erklæringer og opplysninger, som det anser fornødne. Finnes klagen begrunnet, kan det beslutte forhøielse eller nedsættelse av ansettelsen for en eller flere grupper av skattepliktige, efterat der er innhentet erklæring fra ligningsnevnden, og for enkelt skattepliktig, efterat der er gitt denne anledning til selv eller ved fullmæktig å uttale sig. Riksskattestyret tilbakesender derfor saken til den for tiden fungerende ligningsnevnd til avsluttende behandling. De av styret gitte påbud og anvisninger blir herunder å befølge.

§ 99. Er ny skatteligning foretatt efter fylkesskattesty-

rets eller riksskattestyrets kjennelse, har ligningsnevnden efter sammens tilendebringelse å avgi gjennom fylkesskattestyrets formann innberetning om den til vedkommende regjeringsdepartement på samme måte som i § 79 foreskrevet. 22 febr. Nr. 2.

Med hensyn til utleggelse av den nye ligningsforretning gjelder samme regler som for den oprindelige ligning.

Over sådan ny ligning kan ikke inngis klage til ligningsnevnden (ligningsrådet), overligningsnevnden eller særskilt klagenevnd.

Undlater en ligningsnevnd (et ligningsråd) å etterkomme en av fylkesskattestyret eller riksskattestyret i henhold til § 92, § 97 eller § 98 avsagt kjennelse, hvorved ny ligning påbys, skal vedkommende fylkesmann efter fylkesskattestyrets eller riksskattestyrets forlangende forelegge ligningsnevndens (ligningsrådets) medlemmer en løpende mulkt til bykassen for hvert medlem for hver uke, som forløper fra den i forelegget satte frist, inntil den påbudte ligning er utført og innberettet til fylkesskattestyret. Mulkten inndrives ved utpantning. Fylkesskattestyret eller riksskattestyret kan efter innstilling fra fylkesmannen frita ligningsnevnden (ligningsrådet) eller enkelte medlemmer fra mulkten, når det opplyses tilstrækkelig undskyldende omstendigheter.

§ 100, første ledd. De i nærværende lov omhandlede skatter til bykommunen innbetales i løpet av skattåret i en eller flere terminer, der fastsettes av bystyret. Dog kan formues- og inntektsskatten ikke for nogen del fordres betalt, forinnen der er hengått 4 uker fra den dag, da skattelistsens utleggelse blev kunngjort.

§ 103. Den skattepliktige, som ikke betaler statsskatten senest 8 dager efter forfallstid, skal, hvis den statsskatt, han ialt har å utre, utgjør kr. 100,00 eller derover, erlegge sådan rente, som av Kongen bestemmes, dog ikke mer enn 1 pct. for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag inntil betaling skjer. Ved renteberegningen avrundes skattebeløpet nedad til det nærmeste med kr. 10,00 delelike beløp.

Bystyret kan bestemme, at der av skatter til bykommunen, som ikke betales senest 8 dager efter forfallstid, skal erlegges inntil 1 pct. for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Renteplikten kan begrensas til skattebeløp over en viss størrelse.

§ 104. Formues- og inntektsskatt til bykommunen og staten blir å innbetale med det beløp, hvortil den oprindelig er utregnet, selv om der ikke innen de fastsatte terminer er skjedd endelig avgjørelse angående skatteansettelse, hvorover der er ført klage, eller som står under prøvelse ved overordnet instans.

22 febr. Når ved endelig beslutning skatten blir nedsatt, erholdes
 Nr. 2. det for meget erlagte tilbakebetalt. Blir skatten forhøiet, har den skattepliktige å innbetale det manglende. Innbetalingen skjer ved den sedvanlige betalingstermin, eller, hvis der er fastsatt flere terminer, ved den siste av disse. Dog kan innbetaling i intet tilfelle fordres, forinnan der er hengått 4 uker fra den dag, da avslutningen av klagebehandlingen eller om-ligningen blev kunngjort eller i tilfelle underretning om av-gjørelsen tilstillet den skattepliktige. Det her bestemte gjel-der også for innbetaling av skatt, der først er utskrevet ved ligningsnevndens (ligningsrådets) klagebehandling eller efter de overordnede instansers kjennelser.

Leder avgjørelsen av spørsmålet om fordeling av et rede-riselskaps eller dermed med hensyn til beskatning likestillet selskaps formue og inntekt (§ 75, fjerde ledd) til en annen for-deling enn den, som er lagt til grunn ved skatteberegningen, plikter den kommune, som har fått formeget skatt, å betale til den annen eller de andre kommuner det skattebeløp, som rettelig tilkommer dem med tillegg av 6 pct. årlig rente.

Er en ligning bragt under prøvelse av domstolene, har ved-kommende skattyder å innbetale den omtvistede skatt, hvis denne utgjør minst kr. 5 000,00. Innbetales mer enn, hvad der ved endelig domsavgjørelse tilkjennes kommunen eller staten, har disse å tilbakebetale det for meget erlagte med rente fra innbetalingen, efter en rentefot motsvarende Norges Banks rente for kassekredittlån.

§ 105, første ledd. De i nærværende lov omhandlede skat-ter — herunder innbefattet, hvad der pliktes utredet ifølge efterligning (§§ 113 og 114) — kan tillikemed påløpne renter i mangel av betaling inndrives ved utpantning. Inndrivelse ved utpantning kan også skje hos den, som efter §§ 26 og 27 er ansvarlig for skatten. Utpantningsretten vedvarer, inntil skattekravet bortfaller ved foreldelse.

§ 107, annet ledd. Når mannen efter § 11 er lignet for sin og hustruens samlede formue og inntekt, uten at skatten er fordelt mellem ektefellene, kan der ved utpantning tas utlegg såvel i gjenstander, der tilhører fellesboet, som i ektefellenes mulige særeiemidler. Hvor hjemmeværende barn (adoptivbarn og pleiebarn) efter samme paragraf er lignet underrett med foreldrene, kan tas utlegg også i barnets renteinntekter, for-såvidt de tilflyter foreldrene.

§ 110. Skattyder, som i vedkommende kalenderår (regn-skapsår) har hatt en nettoinntekt av minst kr. 6 000,00 og som undlater å inngi selvangivelse, straffes med bøter inntil kr. 50 000,00. Med samtykke av fylkesskattestyret kan bystyret beslutte denne inntektsgrense nedsatt til kr. 4 000,00.

Er straff ilagt for overtredelse av selvangivelsesplikten, 22 febr. Nr. 2.
blir der av vedkommende ligningsmyndighet å fastsette en ny frist for innlevering av selvangivelse, hvis undlatelse medfører ny straff efter foranstående første ledd. Inngir skattyderen selvangivelse, efterat ny frist er satt, blir han å etterligne for den forøkelse av formue og inntekt, som selvangivelsen måtte gi opplysning om.

Den, som i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig opgave eller forklaring til nogen ligningsmyndighet meddeler uriktige eller ufullstendige opplysninger, som kan lede til ilgning av for lav skatt, blir, hvad enten det skjer forsettlig eller av grov uaktsomhet, å straffe med betor, forsåvidt forholdet ikke går inn under nogen strengere straffebestemmelse. Det samme gjelder, når en skattepliktig undlater å meddele opplysninger, som begjæres av et fylkeskattestyre eller dets formann i mdhold av § 92, tredje ledd, eller av riksskattestyret eller dets formann i medhold av § 98.

De i nærværende paragraf omhandlede forseelser påtales av det offentlige efter forlangende av vedkommende regjeringsdepartement, formannskap, fylkes- eller riksskattestyret.

Bøtene tilfaller bykassen, uansett om forseelsen straffes efter nærværende paragraf eller efter den almindelige straffelov.

§ 113. Skattepliktig, som i strid md nærværende lovs forskrifter helt er forbigått ved ligningen, eller som for nogen formuesgjenstand eller inntektspost helt har undgått beskatning, er, hvad enten dette skyldes straffbart forhold fra hans side eller ikke, forpliktet til å erstatte kommunen og staten den forlitet erlagte skatt med 5 pct. renter fra den tid, skatten skulde vært erlagt. Det samme gjelder skattepliktig, som iøvrig er ilignet for lav skatt, når dette skyldes straffbart forhold fra hans side, eller han ikke har innsendt pliktig selvangivelse. Skattens og rentenes beløp blir å fastsette ved efterligning.

Efterligning skjer kun, når det antas, at et betraktelig beløp har undgått beskatning. Efterligning begjæres av bystyret (formannskapet) eller, forsåvidt statsskatten angår, av vedkommende regjeringsdepartement.

Efterligning foretas av ligningsnevnden (ligningsrådet) i forbindelse med årets ligningsarbeide eller, hvis dette er avsluttet, under klagebehandlingen. Er klagebehandlingen avsluttet, kan efterligning skje ved overligningsnevnden. Har også denne avsluttet sitt arbeide, blir efterligningen først å foreta i forbindelse med følgende års ligning.

Der skal alltid, forinnen ligningen finner sted, gis den skattepliktige eller den, der vil få å utrede skatten (jfr. § 114), anledning til å uttale sig. Med hensyn til adgang til å klage

22 febr. gjelder de sedvanlige bestemmelser for vedkommende ligningsinstans. Skattens innbetaling skjer i overensstemmelse med de sedvanlige regler.

Rett til etterligning tapes, hvis begjæring derom ikke fremkommer innen 5 år eller, hvis forseelse som i § 110 tredje ledd omhandlet forsettlig er begått, 10 år regnet fra utgangen av det år, hvorfor skattekravet has. Er disse frister ikke utløpet, kan etterligning også begjæres efter den skattepliktiges død, dog kun, hvis hans bo ikke er endelig oppgjort, eller om boet er overtatt av selvskiftende arvinger eller dets midler utloddet, hvis der ikke er hengått 2 år efter arvelaterens død. I det siste tilfelle gjelder, hvad der i § 27 er bestemt med hensyn til utstrekningen av de enkelte arvingers ansvar.

§ 114. Foreligger et forhold, som efter § 110 tredje ledd vilde være straffbart, er den skattepliktige, hans bo eller arvinger — selv om straffansvar ikke gjøres gjeldende — forpliktet til å erlegge det dobbelte av det ved ligning (i tilfelle etterligning) fastsatte skattebeløp (i tilfelle med renter), som den skattepliktige på grunn av forseelsen har undgått eller kunde ha undgått. Forpliktelsen inntreder, såfremt krav herpå fremkommer, forsåvidt kommuneskatten angår fra bystyret (formannskapet), forsåvidt statsskatten angår fra vedkommende regjeringsdepartement.

Arvingene kan frigjøre sig fra å ansvare mer enn arvelaterens forlitet erlagte skatt med påløpende renter ved innen boets endelige oppgjør til vedkommende ligningsnevnd (ligningsråd) å innsende alle de opplysninger, som denne finner fornødne for å avgjøre spørsmålet, om der av arvelateren er betalt for liten skatt. Ligningsnevnden (ligningsrådet) har innen 6 måneder derefter å avgi erklæring om, hvorvidt der vil bli foretatt etterligning. Er ingen erklæring fremkommet innen denne tid, kan intet krav fremsettes mot arvingene. Når boet er undergitt offentlig skiftebehandling eller oppgjøres ved testamentsfullbyrdere, kan de fornødne forføininger til frigjørelse for det heromhandlede ansvar på arvingenes vegne treffes av vedkommende skifteforvalter eller testamentsfullbyrdere.

§ 117. Finner bystyret eller vedkommende regjeringsdepartement grunn til å anta, at en av ligningsnevnden, ligningsrådet, overligningsnevnden eller en særskilt klagenevnd truffet avgjørelse hviler på et feilaktig faktisk grunnlag eller er begrunnet i en uriktig lovforståelse eller en uriktig opfatning av et rettsspørsmål, har det adgang til ved rettergang å få prøvet avgjørelsens riktighet. Det samme gjelder bystyret i et distrikt, hvis ligningsnevnd har inngitt klage efter § 80, forsåvidt angår avgjørelser, som er truffet av ligningsmyndighetene i ligningsdistriktet. Med hensyn til avgjørelser, som er truffet av et fylkesskattestyre eller riksskattestyret i anled-

ning av klage efter § 75 fjerde ledd og § 91 har bystyret den 22 febr. samme adgang, og i anledning av klage efter § 91 tillike departementet. Nr. 2.

I saken, der blir å anlegge mot formannen i vedkommende ligningsinstans, er forliksmegling unødvendig. Saken må anlegges innen en tid av 4 måneder, efterat bystyret eller departementet er blitt vitende om vedkommende avgjørelse, og kan ikke reises senere enn 2 år, efterat vedkommende avgjørelse blev truffet. Om søksmål blir den skattepliktige og de interesserte kommuner å varsle.

Innstevntes prosessutgifter bæres av saksøkeren; dog skal statskassen alltid utre utgiftene for et fylkesskattestyre eller riksskattestyret.

Hvis domstolen gir bystyret eller departementet medhold, skal den i konklusjonen angi de prinsipper, som blir å befølge av vedkommende instans. Denne trer derpå påny sammen og treffer avgjørelse på grunnlag av, hvad der i dommen er foreskrevet.

§ 121. Samtlige ligningsinstansers medlemmer såvel som alle ved ligningsarbeidet eller den dermed forbundne kontroll medvirkende personer er forpliktet til å bevare taushet om, hvad de under utførelse av sitt hverv måtte erfare angående nogens formues- og inntektsforhold, bortsett fra, hvad der efter loven påligger dem å offentliggjøre eller oplyse.

Ligningsnevndens og de overordnede ligningsmyndigheters medlemmer har i det møte, hvori de første gang er tilstede, å underskrive i forhandlingsprotokollen en forsikring på ære og samvittighet, avfattet overensstemmende med en derfor av vedkommende regjeringsdepartement utferdiget formular om, at de vil utføre sitt hverv upartisk og efter beste skjønn og overbevisning og bevare den lovbefalte taushet om, hvad de under ligningsarbeidet mått erfare angående nogens formues- og inntektsforhold.

Også forretningsførere og andre ved ligningsvesenet eller den dermed forbundne kontroll medvirkende personer blir ved tiltredelsen å avkreve forsikring om bevarelse av taushet.

Selvangivelser såvelsom utdrag av sådanne forvares, når de ikke benyttes, av rette vedkommende i avlåst gjemme, så de ikke kommer uvedkommende for øie. De kan tilintetgjøres, når 10 år er forløpet fra utgangen av det år, selvangivelsen gjelder. Tilintetgjørelsen skal foregå under opsyn av to av ligningsrådets medlemmer og bevidnelse herom innføres i ligningsrådets protokoll.

Foranstående forskrifter er ikke til hinder for, at selvangivelser og annet ligningsmateriale benyttes i statistisk øiemed. For de personer, som har materialet til gjennomgåelse, gjelder

22 febr. samme taushetsplikt som for de ved ligningsarbeidet medvir-
Nr. 2. kende personer.

II.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1922 og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for budgettåret 1922—1923 og statsskatten for samme budgettår.

§§ 14, 26, 38, 3dje til 6te ledd, 45, 65, 67, 76, 77, 91, 92, 100, 103, 104, 105, 110, 113, 114 og 121 trer i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for budgettåret 1921—1922.

Ved lovens ikrafttreden opheves for byenes vedkommende lov av 11 mars 1916 inneholdende midlertidige tilleggsbestemmelser til skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov under rikets segl.

Gitt i Kristiania 22 februar 1921.

Under Hans Majestet Kongens
sykdomsforfall.

Otto B. Halvorsen.

G. A. Jahren.

E. Hagerup Bull.

Riddervold Jensen.

K. Wefring.

Odd Klingenberg.

Rye Holmboe.

C. Middelthon.

(L. S.)

H. S. Fürst.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Kristiania.